

IRÁNYELVEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2008/98/EK IRÁNYELVE

(2008. november 19.)

a hulladékokról és egyes irányelvek hatályon kívül helyezéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 175. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽²⁾,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽³⁾,

mivel:

(1) A hulladékokról szóló, 2006. április 5-i 2006/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ létrehozza a hulladékok kezelésének Közösségen belüli jogi keretét. Az irányelv olyan alapfogalmakat határoz meg, mint a hulladék, a hasznosítás és az ártalmatlanítás, és meghatározza a hulladékgazdálkodás alapvető követelményeit, mindenekelött a hulladékgazdálkodási műveleteket végző létesítmény vagy vállalkozás engedélyezésének vagy nyilvántartásba vételének kötelezettségét, valamint

a tagállamok hulladékgazdálkodási terv készítésére vonatkozó kötelezettségét. Az irányelv megállapít olyan főbb elveket is, mint például a hulladék olyan módon történő kezelésének kötelezettségét, amely nem gyakorol kedvezőtlen hatást a környezetre és az emberi egészségre, valamint egy a hulladékhierarchia alkalmazására való ösztönzést, továbbá a szennyező fizet elvvel összhangban azt a követelményt, hogy az adott hulladék ártalmatlanításának költségeit a hulladék birtokosának vagy korábbi birtokosának, vagy a hulladékot előidéző termék előállítójának kell viselnie.

(2) A hatodik közösségi környezetvédelmi cselekvési program megállapításáról szóló, 2002. július 22-i 1600/2002/EK európai parlamenti és tanácsi határozat ⁽⁵⁾ felszólít a hulladékkal kapcsolatos jogszabályok kidolgozására vagy felülvizsgálatára, beleértve a hulladék és a nem hulladék közötti különbség pontosítását, valamint hulladékmegelőzési és hulladékgazdálkodási intézkedések kidolgozását, beleértve a célok meghatározását is.

(3) A hulladékketkezés megelőzésére és „a hulladékok újrafeldolgozására irányuló tematikus stratégia felé” című, 2003. május 27-i bizottsági közlemény megállapította, hogy meg kell vizsgálni a hasznosítás és az ártalmatlanítás hatályos fogalom meghatározását, ki kell dolgozni az újrafeldolgozás általánosan alkalmazható fogalom meghatározását, és vitát kell folytatni a hulladék fogalmának meghatározásáról.

(4) Az Európai Parlament a fent említett közleményről szóló, 2004. április 20-i állásfoglalásában ⁽⁶⁾ felkérte a Bizottságot arra, hogy vegye fontolóra a környezetszennyezés integrált megelőzéséről és csökkentéséről szóló, 1996. szeptember 24-i 96/61/EK tanácsi irányelvnek ⁽⁷⁾ a hulladékgazat egészére történő kiterjesztését. A Parlament felkérte továbbá a Bizottságot, hogy tegyen egyértelmű különbséget a hasznosítás és az ártalmatlanítás között, és pontosítsa a hulladék és a nem hulladék közötti különbséget.

⁽¹⁾ HL C 309., 2006.12.16., 55. o.

⁽²⁾ HL C 229., 2006.9.22., 1. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2007. február 13-i véleménye (HL C 287. E, 2007.11.29., 135. o.), a Tanács 2007. december 20-i közös álláspontja (HL C 71. E, 2008.3.18., 16. o.) és az Európai Parlament 2008. június 17-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2008. október 20-i határozata.

⁽⁴⁾ HL L 114., 2006.4.27., 9. o.

⁽⁵⁾ HL L 242., 2002.9.10., 1. o.

⁽⁶⁾ HL C 104. E, 2004.4.30., 401. o.

⁽⁷⁾ HL L 257., 1996.10.10., 26. o. A 2008/1/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 24., 2008.1.29., 8. o.) felváltott irányelv.

- (5) A Tanács 2004. július 1-jei következtetéseiben felkérte a Bizottságot, hogy terjesszen elő a 75/442/EKG irányelv - amelyet a 2006/12/EK irányelv helyezett hatályon kívül és lépett annak helyébe - egyes aspektusainak felülvizsgálatára vonatkozó javaslatot a hulladék és a nem hulladék, valamint a hasznosítás és az ártalmatlanítás közötti különbség pontosítása érdekében.
- (6) Minden hulladékgazdálkodási politika elsődleges célja a hulladékkeletkezés és -gazdálkodás emberi egészségre és környezetre gyakorolt negatív hatásainak minimalizálása kell, hogy legyen. A hulladékpolitikának az erőforrások felhasználásának csökkentésére kell törekednie, és előnyben kell részesítenie a hulladékhierarchia alkalmazását.
- (7) A Tanács a közösségi hulladékgazdálkodási stratégiáról szóló 1997. február 24-i állásfoglalásában⁽¹⁾ megerősítette, hogy a hulladékgazdálkodás elsődleges prioritása a hulladékmegelőzés kell legyen, és hogy az újrahasználatot és az anyagi újrafeldolgozást kell előnyben részesíteni a hulladék energetikai hasznosításával szemben, amennyiben ezek nyújtják a legjobb ökológiai lehetőségeket.
- (8) Ezért az olyan kulcsfontosságú fogalmak, mint a hulladék, a hasznosítás és az ártalmatlanítás meghatározásának pontosítása, a hulladékmegelőzés érdekében meghozandó intézkedések megerősítése, a termékek és az anyagok egész életciklusát és nem csak a hulladék fázist figyelembe vevő megközelítés bevezetése, valamint a hulladékkeletkezés és a hulladékgazdálkodás környezeti hatásainak csökkentésére való összpontosítás érdekében a 2006/12/EK irányelvet felül kell vizsgálni, ily módon erősítve a hulladék gazdasági értékét. A természeti erőforrások megőrzése érdekében ösztönözni kell továbbá a hulladékhasznosítást és a hasznosított anyagok felhasználását. A pontosság és az olvashatóság érdekében a 2006/12/EK irányelvet hatályon kívül kell helyezni és helyébe új irányelvnek kell lépnie.
- (9) Mivel a legjelentősebb hulladékgazdálkodási műveletek ma már a környezetvédelem területéhez tartozó közösségi jogszabályok hatálya alá tartoznak, ezt az irányelvet fontos az említett megközelítéshez hozzáigazítani. A Szerződés 174. cikkében meghatározott környezetvédelmi célkitűzések hangsúlyozása révén az erőforrások teljes életciklusa alatt fokozottabban lehetne a hulladékkeletkezés és a hulladékgazdálkodás környezeti hatásaira összpontosítani. Következésképpen ezen irányelvhez a 175. cikknek kell jogalapot szolgálnia.
- (10) A hulladékkezelésre vonatkozó hatékony és következetes szabályozást, néhány kivételtől eltekintve, alkalmazni kell minden ingó tulajdonra, amelytől tulajdonosa megválnak, megválni szándékozik vagy megválni köteles.
- (11) A kitermelt szennyezetlen talajt és a természetben előforduló egyéb anyagok hulladékstátuszát, amennyiben a kitermelésük helyétől eltérő helyen kerülnek használatra, ezen irányelv hulladéokra vonatkozó fogalom meghatározásával, valamint a melléktermékekre vagy a hulladékstátusz megszűnésére vonatkozó rendelkezéseivel összhangban kell értelmezni.
- (12) A nem emberi fogyasztásra zánt állati melléktermékekre vonatkozó egészségügyi előírások megállapításáról szóló, 2002. október 3-i 1774/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²⁾ többek között arányos ellenőrzést állapít meg minden állati melléktermék – az állati eredetű hulladékot is beleértve – gyűjtése, szállítása, feldolgozása, felhasználása és ártalmatlanítása tekintetében, ily módon megelőzve az állati és az emberi egészségre jelentett kockázatot. Következésképpen egyértelművé kell tenni az említett rendelettel való kapcsolatot, és a párhuzamos szabályozás elkerülése érdekében ki kell zárni a nem hulladékkezelési műveletnek számító felhasználásra zánt állati melléktermékeket ezen irányelv hatálya alól.
- (13) Az 1774/2002/EK rendelet alkalmazása során szerzett tapasztalatokra figyelemmel célszerű pontosítani a hulladékkal kapcsolatos jogszabályok, valamint e jogszabályok veszélyes hulladékokkal kapcsolatos rendelkezései hatályát az 1774/2002/EK rendelet által szabályozott állati melléktermékek tekintetében. Amennyiben az állati melléktermékek potenciális egészségügyi kockázatot jelentenek, az e kockázatok kezelésére szolgáló megfelelő jogi eszköz az 1774/2002/EK rendelet, és a hulladékkal kapcsolatos jogszabályokkal való szükségtelen átfedéseket el kell kerülni.
- (14) A hulladék veszélyes hulladékként való besorolásának többek között a vegyi anyagokról, különösen a készítmények veszélyességi besorolásáról és az erre a célra használt, koncentrációra vonatkozó határértékekről szóló közösségi jogszabályokon kellene alapulnia. A veszélyes hulladékokat szigorú előírásokkal kell szabályozni annak érdekében, hogy a lehető legnagyobb mértékben megelőzzék, vagy korlátozzák a nem megfelelő gazdálkodásnak köszönhetően a környezetre és az emberi egészségre gyakorolt lehetséges negatív következményeket. A hulladékok harmonizált besorolásának ösztönzése és a veszélyes hulladékok Közösségen belüli harmonizált minőségének biztosítása érdekében fenn kell tartani továbbá a hulladékoknak és a veszélyes hulladékoknak a legutóbb a 2000/532/EK bizottsági határozattal⁽³⁾ megállapított hulladékjegyzék szerinti besorolására szolgáló rendszert.

⁽²⁾ HL L 273., 2002.10.10., 1. o.

⁽³⁾ A hulladékjegyzéknek a hulladékokról szóló 75/442/EKG tanácsi irányelv 1. cikkének a) pontja értelmében történő meghatározásáról szóló 94/3/EK határozat, valamint a veszélyes hulladékok jegyzékének a veszélyes hulladékokról szóló 91/689/EKG tanácsi irányelv 1. cikkének (4) bekezdése értelmében történő meghatározásáról szóló 94/904/EK tanácsi határozat felváltásáról szóló, 2000. május 3-i bizottsági határozat (HL L 226., 2000.9.6., 3. o.).

⁽¹⁾ HL C 76., 1997.3.11., 1. o.

- (15) Különbséget kell tenni a gyűjtésre váró hulladék előzetes tárolása, a hulladékgyűjtés és a kezelésre váró hulladék tárolása között. A tevékenységük során hulladékot termelő létesítmények vagy vállalkozások nem tekintendők a hulladékgazdálkodás szereplőinek, és a gyűjtésre váró hulladékuk tárolása tekintetében nem engedélykötelesek.
- (16) A gyűjtés fogalmkörén belül a hulladék előzetes tárolása a későbbi gyűjtésig olyan létesítményekben végzett tárolási tevékenységként értendő, ahová azért helyezik a hulladékot, hogy azt hasznosítási vagy más helyen történő ártalmatlanítási céllal való továbbszállításra előkészítsék. Ezen irányelv céljának tekintetében a hulladék fajtájának és méretének, a tárolás időtartamának és a gyűjtés céljának megfelelően különbséget kell tenni a gyűjtésre váró hulladék előzetes tárolása és a kezelésre váró hulladék tárolása között. Ezt a különbségtételt a tagállamoknak kell megtenniük. Hangsúlyozni kell, hogy a hulladék hasznosítását megelőző, hároméves vagy annál hosszabb időtartamra való tárolása, valamint a hulladék ártalmatlanítását megelőző, egyéves vagy annál hosszabb időtartamra való tárolása a hulladéklerekéről szóló, 1999. április 26-i 1999/31/EK irányelv⁽¹⁾ hatálya alá tartozik.
- (17) A nem hivatásszerűen működtetett hulladékgazdálkodási rendszereket nem kötelező nyilvántartásba venni, mivel alacsonyabb kockázatot jelentenek és hozzájárulnak az elkülönített hulladékgyűjtéshez. Ilyen rendszer például a hulladékgyógyszerek gyógyszerári gyűjtése, a fogyasztási cikkek visszavétele az üzletekben és az iskolai közösségi rendszerek.
- (18) Ezen irányelvnek magába kell foglalnia a megelőzés, az újrahasználat, az újrahasználatra való előkészítés, a kezelés és az újrafeldolgozás fogalommeghatározásait e fogalmak hatályának egyértelművé tétele érdekében.
- (19) A hasznosítás és az ártalmatlanítás fogalommeghatározásait módosítani kell a két fogalom közötti egyértelmű különbségtétel biztosítása érdekében azon az alapon, hogy a két eljárás a gazdaságban felhasznált természeti erőforrások helyettesítése által környezeti hatásában rendkívül eltérő, és annak elismerésével, hogy a hulladék erőforrásként történő felhasználása a környezet és az emberi egészség számára potenciális előnyökkel szolgál. Ezenkívül iránymutatásokat lehetne kidolgozni az olyan esetek egyértelművé tétele érdekében, amikor a fenti különbségtétel nehezen alkalmazható a gyakorlatban, vagy amikor a tevékenység hasznosításként való besorolása nem egyeztethető össze az eljárás valós környezeti hatásával.
- (20) Ebben az irányelvben meg kell határozni azt is, hogy a települési szilárd hulladék elégetése mely esetekben energiatékony, és hogy azt mely esetekben lehet hasznosítási műveletnek tekinteni.
- (21) A tengerbe vagy óceánba való bevezetést – beleértve a tengerfenéken történő elhelyezést is – magukban foglaló ártalmatlanítási műveleteket nemzetközi egyezmények is, különösen a hulladékok és más anyagok lerakásából eredő tengeri szennyeződések megelőzéséről szóló egyezmény, amelyet Londonban írtak alá 1972. november 13-án és az ahhoz tartozó 1996-os, 2006-ban módosított jegyzőkönyv szabályozzák.
- (22) Nem szabad összekeverni a hulladék fogalommeghatározásának különböző aspektusait, és szükség esetén megfelelő eljárásokat kell alkalmazni egyrészt azon melléktermékek kapcsán, amelyek nem hulladékok, másrészt azon hulladékok kapcsán, amelyek megszűnnek hulladéknak lenni. A hulladék fogalommeghatározás bizonyos aspektusainak részletesebb meghatározása érdekében az irányelvnek tisztáznia kell az alábbiakat:
- azok az anyagok vagy tárgyak, amelyek olyan előállítási folyamat során keletkeznek, amelynek elsődleges célja nem ezen anyagok vagy tárgyak előállítása, mely esetben minősülnek mellékterméknek és nem hulladéknak. Az arra vonatkozó döntést, hogy egy anyag nem hulladék, összehangolt megközelítésen kell, hogy alapuljon, amit rendszeresen naprakésszé kell tenni és csak akkor hozható meg, ha összhangban áll a környezet és az emberi egészség védelmével. Amennyiben egy környezetvédelmi licenc vagy az általános környezetvédelmi szabályok értelmében valamely melléktermék használata megengedett, a tagállamok ezt eszközként használhatják fel annak eldöntésére, hogy a környezet vagy az emberi egészség tekintetében nem várható negatív hatások; egy tárgy vagy anyag kizárólag bizonyos feltételek teljesítése mellett tekintendő mellékterméknek. Mivel a melléktermék a tárgyak kategóriájába tartozik, a melléktermékek kivételének eleget kell tennie a vonatkozó közösségi jogszabályokban foglalt követelményeknek; valamint
 - hogy bizonyos hulladékok mikor szűnnek meg hulladéknak lenni, a hulladékstátusz megszűnése tekintetében olyan kritériumok kidolgozása révén, amelyek magas fokú környezetvédelmet biztosítanak, valamint környezeti és gazdasági haszonnal járnak; többek között az építési és bontási hulladék, egyes hamu- és salakfajták, a fémhulladék, az adalékanyagok, a gumiabroncsok, a textilanyagok, a komposzt, a papírhulladék és az üveg olyan lehetséges hulladékkategóriák, amelyek vonatkozásában a hulladékstátusz megszűnése tekintetében előírásokat és kritériumokat kell meghatározni. A hulladékstátusz megszűnésének eléréséhez hasznosítási műveletként elegendő annak ellenőrzése, hogy a hulladék megfelel-e a hulladékstátusz megszűnésre vonatkozó kritériumoknak.
- (23) A csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló, 1994. december 20-i 94/62/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾, az elhasznált járművekről szóló, 2000. szeptember 18-i 2000/53/EK európai parlamenti

⁽¹⁾ HL L 182., 1999.7.16., 1.o.

⁽²⁾ HL L 365., 1994.12.31., 10. o.

és tanácsi irányelv⁽¹⁾, az elektromos és elektronikus berendezések hulladékaikról szóló, 2003. január 27-i 2002/96/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾, és az elemekről és akkumulátorokról, valamint a hulladékelemekről és -akkumulátorokról szóló, 2006. szeptember 6-i 2006/66/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽³⁾, valamint az egyéb vonatkozó közösségi jogszabályokban meghatározott újrafeldolgozási és hasznosítási célok teljesültének ellenőrzéséhez vagy kiszámításához az azon hulladékok mennyiségét, amelyek megszüntek hulladék, újrafeldolgozott és hasznosított hulladéknak kell tekinteni, ha az ezen jogszabályok újrafeldolgozási vagy hasznosítási követelményei teljesülnek.

- (24) A hulladék fogalom meghatározása alapján, a bizonyosság és az összeegyeztethetőség előmozdítása érdekében a Bizottság iránymutatásokat fogadhat el annak érdekében, hogy bizonyos esetekben pontosan meghatározza, hogy egy anyag vagy tárgy mikor válik hulladékká. Ilyen iránymutatásokat lehet kidolgozni többek között az elektromos és elektronikus berendezések, valamint a járművek tekintetében is.
- (25) A költségelosztást célszerű úgy kialakítani, hogy az tükrözze a hulladékkeletkezés és hulladékgazdálkodás következtében fellépő valós környezetterhelést.
- (26) A szennyező fizet elv európai és nemzetközi szinten is irányadó elv. A hulladék termelőjének és a hulladék birtokosának a hulladékot a környezet és az emberi egészség magas szintű védelmét biztosító módon kell kezelnie.
- (27) A kiterjesztett gyártói felelősség ezen irányelvben történő bevezetése az olyan termékek tervezésének és gyártásának ösztönzésére szolgáló eszközök egyike, amelyek esetében teljes mértékben figyelembe veszik és megkönnyítik az erőforrások hatékony felhasználását azok teljes életciklusa során, beleértve azok javítását, újrahaznátát, szétszerelését és újrafeldolgozását anélkül, hogy ez hátrányosan érintené az áruk szabad mozgását a belső piacon.
- (28) Ezen irányelvnek hozzá kell járulnia ahhoz, hogy az EU közelebb kerüljön a hulladékkeletkezés megelőzésére és a hulladék erőforrásként történő felhasználására törekvő „újrafeldolgozó társadalomhoz”. Különösen a hatodik közösségi környezetvédelmi cselekvési program sürgeti a hulladékoknak a keletkezés helyén történő szétválasztását, kiemelt hulladékok gyűjtését és újrafeldolgozását célzó intézkedéseket. Ezzel a célkitűzéssel összhangban és a hasznosítási potenciál előmozdításának vagy javításának eszközeként a hulladékot a legjobb általános környezeti eredménnyel járó hasznosítási műveletet megelőzően – amennyiben az műszaki, környezetvédelmi és gazdasági szempontból kivitelezhető – elkülönítve kell gyűjteni. Szükség esetén a tagállamoknak ösztönözniük

kell a veszélyes összetevőknek hulladékáramból történő kiválasztását a környezetkímélő kezelés biztosítása érdekében.

- (29) A tagállamoknak támogatniuk kell az újrafeldolgozott anyagok (például a hasznosított papír) használatát a hulladékhierarchiával és az újrafeldolgozó társadalom céljával összhangban, és amennyiben lehetséges, nem szabad támogatniuk az ilyen újrafeldolgozott anyagok hulladéklerakóban való elhelyezését vagy elégetését.
- (30) A Szerződés 174. cikkének (2) bekezdésében foglalt elővigyázatosság és a megelőzés elvének végrehajtása érdekében általános környezetvédelmi célkitűzéseket kell meghatározni a közösségi hulladékgazdálkodás tekintetében. Ezen elvek alapján a Közösség és a tagállamok feladata, hogy az elismert kockázatok megszüntetését szolgáló intézkedések elfogadása révén létrehozzák a szennyező források és zavaró tényezők kialakulása megelőzésének, illetve csökkentésének és – amennyiben lehetséges – kezdetektől fogva történő megszüntetésének keretét.
- (31) A hulladékhierarchia általában prioritási sorrendet állapít meg a legjobb általános környezeti választási lehetőségek között a hulladékkal kapcsolatos jogszabályok és politikák területén, ugyanakkor egyes hulladékáramok esetében szükséges lehet az ilyen hierarchiától való eltérés, amennyiben azt többek között a műszaki kivitelezhetőség, a gazdasági életképesség és a környezetvédelem indokolja.
- (32) Annak érdekében, hogy a Közösség egésze önellátóvá válhasson a hulladékártalmatlanítás és a háztartásokból összegyűjtött vegyes települési hulladék hasznosítása tekintetében, valamint annak érdekében, hogy a tagállamok egyénileg képessé váljanak lépések megtételére e cél elérése érdekében, rendelkezni kell a hulladékártalmatlanító létesítmények és a háztartásokból összegyűjtött vegyes települési hulladékokat hasznosító létesítmények együttműködési hálózatának létrehozásáról, figyelembe véve a földrajzi adottságokat és a hulladék bizonyos típusainak esetében szükséges speciális létesítményeket.
- (33) A hulladékszállításról szóló, 2006. június 14-i 1013/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽⁴⁾ alkalmazásában a rendelet 3. cikkének (5) bekezdésében említett vegyes települési hulladék abban az esetben is vegyes települési hulladék marad, ha olyan hulladékkezelési műveletnek vetették alá, amely nem változtatta meg alapvetően a tulajdonságait.
- (34) Fontos, hogy a veszélyes hulladékok a nemzetközi és közösségi előírásoknak megfelelően legyenek címkézve. Abban az esetben azonban, ha az ilyen hulladékot a háztartásoktól elkülönítve gyűjtik, a háztartások számára nem kell kötelezővé tenni a szükséges dokumentáció kitöltését.

⁽¹⁾ HL L 269., 2000.10.21., 34. o.

⁽²⁾ HL L 37., 2003.2.13., 24. o.

⁽³⁾ HL L 266., 2006.9.26., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 190., 2006.7.12., 1. o.

- (35) A hulladékhierarchiának megfelelően és a hulladéklerakókban elhelyezett hulladékból származó, üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentése céljából, fontos a biohulladék elkülönített gyűjtésének és megfelelő kezelésének megkönnyítése a környezetvédelmi szempontból biztonságos komposzt és egyéb, biohulladékon alapuló anyagok előállítása érdekében. A Bizottság – a biohulladék-gazdálkodás értékelését követően – adott esetben jogalkotási intézkedésekre tesz javaslatokat.
- (36) A 96/61/EK irányelv hatálya alá nem tartozó hulladékkezelési tevékenységekre vonatkozóan műszaki minimumszabványokat lehet elfogadni abban az esetben, ha bizonyított, hogy az előnnyel jár az emberi egészség és a környezet védelme szempontjából, és amennyiben ezen irányelv végrehajtásával kapcsolatban a koordinált megközelítés biztosítaná az emberi egészség és a környezet védelmét.
- (37) Részletesebben meg kell határozni a hulladékgazdálkodási tervezésre vonatkozó kötelezettség hatályát és tartalmát, és a hulladékgazdálkodási tervek kidolgozásának vagy felülvizsgálatának folyamata során figyelembe kell venni a hulladék keletkezése és kezelése által a környezetre gyakorolt hatásokat. Adott esetben figyelembe kell venni továbbá a 94/62/EK irányelv 14. cikkében a hulladékgazdálkodási tervezéssel kapcsolatban meghatározott követelményeket, és az 1999/31/EK irányelv 5. cikkében említett, a hulladéklerakókba kerülő, biológiailag lebomló hulladékok mennyiségének csökkentésére kidolgozott stratégiát.
- (38) A tagállamok környezetvédelmi engedélyezést vagy általános környezetvédelmi szabályokat alkalmazhatnak bizonyos hulladéktermelőkkel kapcsolatban, amennyiben ez nem veszélyezteti a belső piac megfelelő működését.
- (39) Az 1013/2006/EK rendeletnek megfelelően a tagállamok meghozhatják a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy megakadályozzák az olyan hulladékszállítást, amely nincs összhangban a hulladékgazdálkodási terveikkel. A rendelettől eltérve a tagállamok korlátozhatják a hasznosításra szolgáló létesítménynek minősülő hulladékégetőkbe irányuló bejövő hulladékszállítmányokat, ha megállapításra került, hogy emiatt a tagállamon belül keletkezett hulladékot ártalmatlanítani kellene, vagy azt olyan módon kellene kezelni, amely nem felel meg a hulladékgazdálkodási terveiknek. Elfogadott, hogy egyes tagállamok esetleg nem képesek területükön a végleges hasznosító létesítmények teljes skáláját magában foglaló hálózatot kialakítani.
- (40) A hulladékmegelőzés érdekében hozott intézkedések tagállami végrehajtásának javítása, és az e területtel kapcsolatos legjobb gyakorlat cseréjének megkönnyítése érdekében meg kell erősíteni a hulladékmegelőzéssel kapcsolatos rendelkezéseket, a tagállamok számára pedig be kell vezetni a főbb környezeti hatásokra összpontosító és a termékek és anyagok teljes életciklusát tekintetbe vevő hulladékmegelőzési programok kidolgozásának kötelezettségét. Az ilyen intézkedéseknek a gazdasági növekedés és a hulladékkeletkezés által okozott környezeti hatások közötti összefüggés megbontását kell célul tűzniük. Az érdekeltek és a közvélemény számára lehetőséget kell biztosítani a programok kidolgozásában való részvétellel, valamint a környezettel kapcsolatos egyes tervek és programok kidolgozásánál a nyilvánosság részvételéről szóló, 2003. május 26-i 2003/35/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ értelmében biztosítani kell számukra a már elkészült programokhoz való hozzáférést. A hulladék keletkezésének megelőzésére és a gazdasági növekedés és a hulladékkeletkezés által okozott környezeti hatások közötti összefüggés megszüntetésére vonatkozó célokat úgy kell kialakítani, hogy azok megfelelő módon gondoskodjanak a hulladék káros hatásainak és az előállított hulladék mennyiségének csökkentéséről.
- (41) A magas szintű erőforrás-hatékonysággal rendelkező európai újrafeldolgozó társadalom irányába való elmozdulás érdekében meg kell határozni az újrahaználatra való előkészítésre és a hulladék újrafeldolgozására vonatkozó célkitűzéseket. A tagállamok különbözőképpen közelítenek a háztartási hulladék, valamint a hasonló jellegű és összetételű hulladékok gyűjtéséhez. Ezért helyénvaló, hogy az ilyen célkitűzések számításba vegyék a tagállamonként különböző hulladékgyűjtő rendszereket. A háztartási hulladékhoz hasonló más eredetű hulladék-áramokhoz olyan hulladékok is tartoznak, mint a 2000/532/EK bizottsági határozat által létrehozott jegyzék 20. bejegyzésében megjelöltek.
- (42) A gazdasági eszközök alapvető szerepet játszhatnak a hulladékmegelőzési és hulladékgazdálkodási célkitűzések elérésében. A hulladék gyakran értékes erőforrás, és a gazdasági eszközök további alkalmazása maximalizálhatja a környezeti előnyöket. Ezért ösztönözni kell ezen eszközök megfelelő szintű alkalmazását, hangsúlyozva ugyanakkor, hogy azok alkalmazásáról az egyes tagállamok dönthetnek.
- (43) A hulladék kezelésével kapcsolatban a veszélyes hulladékokról szóló, 1991. december 12-i 91/689/EGK tanácsi irányelvben⁽²⁾ meghatározott egyes rendelkezéseket az elavult rendelkezések eltávolítása és a szöveg egyértelműségének javítása érdekében módosítani kell. A közösségi jogszabályok egyszerűsítésének érdekében ezeket ezen irányelvbe kell beépíteni. A 91/689/EGK irányelvben meghatározott keverésre vonatkozó tilalom működésének világossá tétele, valamint a környezet és az emberi egészség védelme érdekében a keverésre vonatkozó tilalom alóli kivételeknek meg kell felelniük a 96/61/EK irányelvben foglaltak szerinti elérhető legjobb technikának. A 91/689/EGK irányelvet ezért hatályon kívül kell helyezni.

⁽¹⁾ HL L 156., 2003.6.25., 17. o.⁽²⁾ HL L 377., 1991.12.31., 20. o.

- (44) A közösségi jogszabályok egyszerűsítésének és a környezeti előnyök tükrözésének érdekében a hulladékölajok ártalmatlanításáról szóló, 1975. június 16-i 75/439/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾ vonatkozó rendelkezéseit be kell építeni ezen irányelvbe. A 75/439/EGK irányelvet pedig hatályon kívül kell helyezni. A hulladékölajokkal való gazdálkodást a hulladékhierarchia elsőbbségi sorrendjével összhangban kell folytatni, és annak során előnyben kell részesíteni a legjobb általános környezeti eredménnyel járó lehetőségeket. A hulladékölajok elkülönített gyűjtése továbbra is alapvető fontosságú az azokkal való megfelelő gazdálkodás, valamint az azok nem megfelelő ártalmatlanítása révén okozott környezeti károk megelőzése szempontjából.
- (45) Ezen irányelv rendelkezéseinek megsértése esetére a tagállamoknak hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókat kell előírniuk a hulladékgazdálkodásért felelős természetes és jogi személyekre, például a hulladéktermelőkre, -birtokosokra, -közvetítőkre, -kereskedőkre, -szállítókra és -gyűjtőkre, valamint a hulladékkezelési műveletekkel és hulladékgazdálkodási rendszerekkel foglalkozó létesítményekre vagy vállalkozásokra vonatkozóan. A környezeti károk megelőzése és felszámolása tekintetében a környezeti felelősségről szóló 2004. április 21-i 2004/35/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾ sérelme nélkül, a tagállamok intézkedéseket hozhatnak továbbá a nem megfelelésből és a felszámolási intézkedésekből származó költségek behajtására.
- (46) Az ezen irányelv végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal⁽³⁾ összhangban kell elfogadni.
- (47) A Bizottságot fel kell hatalmazni különösen arra, hogy kritériumokat állapítson meg egyes olyan kérdések tekintetében, mint a melléktermékké minősítés feltételei, a hulladékstátusz megszűnése, valamint a veszélyesnek minősülő hulladék meghatározása, valamint arra, hogy összeállítsa az ebben az irányelvben meghatározott újrafeldolgozási céloknak való megfelelés ellenőrzésére szolgáló alkalmazási és számítási módszerek részletes szabályait. A Bizottságot ezenkívül fel kell hatalmazni arra, hogy a mellékleteket a műszaki és tudományos fejlődéshez igazítsa, valamint meghatározza a hulladékégető létesítményekre vonatkozó, a II. melléklet R 1 pontjában említett képlet alkalmazását. Mivel ezek az intézkedések általános hatályúak, és ezen irányelv új, nem alapvető fontosságú elemekkel történő kiegészítése által annak nem alapvető fontosságú elemei módosítására irányulnak, azokat az 1999/468/EK határozat 5a. cikkében meghatározott ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

- (48) A jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodás⁽⁴⁾ 34. pontjával összhangban a tagállamokat ösztönözzük arra, hogy a maguk számára és a Közösség érdekében készítsenek táblázatokat, amelyekben a lehető legpontosabban bemutatják az irányelv és az azt átültető intézkedések közötti megfelelést, valamint, hogy e táblázatokat tegyék közzé.
- (49) Mivel ezen irányelv célját, nevezetesen a környezet és az emberi egészség védelmét a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért az irányelv léptéke és hatásai miatt az közösségi szinten jobban megvalósítható, a Közösség intézkedéseket hozhat a Szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az e cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. FEJEZET

TÁRGY, HATÁLY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Tárgy és hatály

Ez az irányelv intézkedéseket állapít meg a környezet és az emberi egészség védelme érdekében, amelyet a hulladékkezelés és -gazdálkodás káros hatásainak megelőzése vagy csökkentése, valamint az erőforrás-felhasználás globális hatásainak csökkentése és e felhasználás hatékonyságának javítása révén kíván megvalósítani.

2. cikk

Kizárás a hatály alól

- (1) Az alábbiak nem tartoznak ezen irányelv hatálya alá:
- a légkörbe kibocsátott gáz-halmazállapotú anyagok;
 - (*in situ*) föld, ideértve a ki nem termelt szennyezett talajt és a földhöz állandóan, szilárdan rögzített épületeket;
 - az építési munkálatok során kitermelt szennyezetlen talaj vagy más, a természetben előforduló anyag, ha az anyagot biztosan természetes állapotában építésre használják fel azon a helyszínen, ahonnan kitermelték;

⁽¹⁾ HL L 194., 1975.7.25., 23. o.

⁽²⁾ HL L 143., 2004.4.30., 56. o.

⁽³⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

⁽⁴⁾ HL C 321., 2003.12.31., 1. o.

- d) radioaktív hulladék;
- e) hatástalanított robbanóanyagok;
- f) fekália, ha nem tartozik a (2) bekezdés b) pontjának hatálya alá, szalma és egyéb természetes, nem veszélyes, mezőgazdasági vagy erdészeti anyagok, amelyeket a gazdálkodásban, az erdészetben vagy biomasszából energia előállítására használnak a környezetre vagy az emberi egészségre veszélytelen eljárások vagy módszerek útján.
- (2) Az alábbiak nem tartoznak ezen irányelv hatálya alá, amennyiben ezekre más közösségi jogszabályok vonatkoznak:
- a) szennyvíz;
- b) az 1774/2002/EK rendelet hatálya alá tartozó állati melléktermékek, beleértve a feldolgozott termékeket, az elégetésre, a hulladéklerakásra vagy a biogáz- vagy komposztálóüzemben történő felhasználásra szánt termékek kivételével;
- c) a nem vágás útján elpusztult állatok tetemei – beleértve a járványos állatbetegségek felszámolása céljából leölt állatokat is –, amelyeket az 1774/2002/EK ra nem vágás útján elpusztult állatok tetemei – beleértve a járványos állatbetegségek felszámolása céljából leölt állatokat is –, amelyeket az 1774/2002/EK rendelettel összhangban ártalmatlanítanak;e-
delettel összhangban ártalmatlanítanak;
- d) az ásványi nyersanyag-kitermelő iparban keletkező hulladék kezeléséről szóló, 2006. március 15-i 2006/21/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ hatálya alá tartozó, az ásványkincsek kutatásából, kitermeléséből, feldolgozásából és tárolásából, valamint a kőfajók működéséből származó hulladék.
- (3) A többi vonatkozó közösségi jogszabály szerinti kötelezettségek sérelme nélkül, a vizek és vízi utak kezelése, az árvíz-megelőzés vagy az árvizek és aszályok hatásainak enyhítése vagy a talaj javításának céljából a felszíni vizekben áthelyezett üledékre nem vonatkozik ez az irányelv, ha bizonyított, hogy az üledék nem veszélyes.
- (4) Az egyes hulladékfajtákkal történő gazdálkodást külön irányelvekben különös vagy az ezen irányelvet kiegészítő rendelkezésekkel lehet szabályozni.
1. „hulladék”: olyan anyag vagy tárgy, amelytől birtokosa megválnik, megválni szándékozik vagy megválni köteles;
 2. „veszélyes hulladék”: olyan hulladék, amely rendelkezik a III. mellékletben felsorolt veszélyes tulajdonságok közül eggyel vagy többel;
 3. „hulladékolajok”: bármely ásványi vagy szintetikus kenőolaj vagy ipari olaj, amely az eredeti rendeltetési céljának megfelelően tovább már nem használható fel, például a hulladékká vált motorolajok és sebességváltó-olajok, kenőolajok, turbinaolajok és hidraulikaolajok;
 4. „biohulladék”: biológiailag lebomló, kerti vagy parkokból származó hulladék, háztartásokban, éttermekben, étkeztetőknél és kiskereskedelmi létesítményben keletkező élelmiszer- és konyhai hulladék, valamint élelmiszer-feldolgozó üzemben keletkező hasonló hulladék;
 5. „hulladéktermelő”: akinek a tevékenysége során hulladék keletkezik (eredeti hulladéktermelő) vagy bárki, aki előkezelést, keverést vagy egyéb olyan műveletet végez, ami ezen hulladék jellegében vagy összetételében változást eredményez;
 6. „hulladékbirtokos”: a hulladéktermelő vagy az a természetes vagy jogi személy, akinek a hulladék a birtokában van;
 7. „kereskedő”: olyan vállalkozás, amely megbízóként jár el a hulladék megvásárlásánál és azt követő eladásánál, ideértve azokat a kereskedőket is, akik nem lesznek fizikailag ténylegesen a hulladék birtokosai;
 8. „közvetítő”: olyan vállalkozás, amely mások nevében intézi a hulladék hasznosítását vagy ártalmatlanítását, ideértve azokat a közvetítőket is, amelyek nem lesznek fizikailag a hulladék birtokosai;
 9. „hulladékgazdálkodás”: a hulladékok gyűjtése, szállítása, hasznosítása és ártalmatlanítása, beleértve az ilyen műveletek felügyeletét és a hulladéklerakók utógondozását, valamint a kereskedőként vagy közvetítőként végzett tevékenységet is;
 10. „gyűjtés”: a hulladék összeszedése – beleértve előzetes válogatását és előzetes tárolását is – hulladékkezelő létesítménybe történő elszállítása céljából;

3. cikk

Fogalm meghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

⁽¹⁾ HL L 102., 2006.4.11., 15. o.

11. „elkülönített gyűjtés”: olyan gyűjtés, amelynek során a hulladékáramot a hulladék fajtája és jellege szerint elkülönítik a különleges kezelés elősegítésére;
12. „megelőzés”: az anyag vagy termék hulladékká válását megelőzően hozott olyan intézkedések, amelyek csökkentik:
- a hulladék mennyiségét, többek között a termékek újrahasználatát vagy a termékek élettartamának meghosszabbítása révén;
 - a keletkezett hulladék környezetre és emberi egészségre gyakorolt káros hatásait; vagy
 - az anyagok és a termékek ártalmasanyag-tartalmát;
13. „újrahasználat”: olyan művelet, amelynek révén a nem hulladéknak számító termékeket vagy alkatrészeket újra felhasználják arra a célra, amelyre eredetileg szolgáltak;
14. „kezelés”: hasznosítási és ártalmatlanítási műveletek, amelyek magukban foglalják a hasznosítást és az ártalmatlanítást megelőző előkészítést is;
15. „hasznosítás”: bármely művelet, amelynek fő eredménye az, hogy a hulladék hasznos célt szolgál annak révén, hogy olyan más anyagok helyébe lép, amelyeket egyébként valamely konkrét funkció betöltésére használtak volna, vagy amelynek eredményeként a hulladékot oly módon készítik elő, hogy az ezt a funkciót akár az üzemben, akár a szélesebb körű gazdaságban betölthesse. A II. melléklet tartalmazza a hasznosítási műveletek nem kimerítő listáját;
16. „újrahasználatra való előkészítés”: ellenőrzési, tisztítási és javítási hasznosítási műveletek, amelyek során a már hulladékká vált terméket vagy alkatrészt előkészítik annak érdekében, hogy bármilyen egyéb előkezelés nélkül újra felhasználják;
17. „újrafeldolgozás”: olyan hasznosítási művelet, amelynek során a hulladék anyagokat termékké vagy anyaggá alakítják, akár azok eredeti használati céljára, akár más célokra. Ez magában foglalja a biológiai szerves anyagok feldolgozását is, nem tartalmazza azonban az energetikai hasznosítást és az olyan anyaggá történő feldolgozást, amelyet üzemanyagként vagy feltöltési műveletek során használnak fel;
18. „hulladékolajok regenerálása”: olyan újrafeldolgozási művelet, amely által alapolajok állíthatók elő a hulladékolajok finomításával, különösen az ilyen olajokban található szennyezőanyagok, oxidációs termékek és adalékanyagok eltávolítása révén;
19. „ártalmatlanítás”: minden olyan művelet, amely nem számít hasznosításnak, még akkor is, ha a művelet másodlagos jelleggel anyag- vagy energiavisszanyerést eredményez. Az I. melléklet tartalmazza az ártalmatlanítási műveletek nem kimerítő listáját;
20. „az elérhető legjobb technikák”: a 96/61/EK irányelv 2. cikkének 11. pontjában foglalt meghatározás szerinti elérhető legjobb technikák.

4. cikk

Hulladékhierarchia

(1) Az alábbi hulladékhierarchiát elsőbbségi sorrendként kell alkalmazni a hulladék megelőzésre és -gazdálkodásra vonatkozó jogszabályok és politika terén:

- megelőzés;
- újrahasználatra való előkészítés;
- újrafeldolgozás;
- egyéb hasznosítás, például energetikai hasznosítás; valamint
- ártalmatlanítás.

(2) Az (1) bekezdésben említett hulladékhierarchia alkalmazásakor a tagállamok intézkedéseket tesznek azon lehetőségek ösztönzésére, amelyek a legjobb általános környezeti eredményt hozzák. Ez az egyes hulladékáramok esetében megkövetelheti a hierarchiától való eltérést, amennyiben ezt indokolja az ilyen hulladék keletkezése és az azzal való gazdálkodás által gyakorolt általános hatásokra vonatkozó életciklus-szemlélet.

A tagállamok biztosítják, hogy a hulladéokra vonatkozó jogszabályok és politika létrehozása teljes egészében átlátható folyamat legyen, amelynek során betartják a polgárokkal és érdekelttel folytatott konzultációra és részvételükre vonatkozó hatályos nemzeti szabályokat.

A tagállamok figyelembe veszik az elővigyázatosságra és a fenntarthatóságra, a műszaki megvalósíthatóságra és a gazdasági életképességre, az erőforrások védelmére vonatkozó általános környezetvédelmi elveket, valamint az általános környezeti, emberi egészségügyi, gazdasági és társadalmi hatásokat az 1. és 13. cikkel összhangban.

5. cikk

Melléktermékek

(1) Valamely anyagot vagy tárgyat — amely olyan előállítási folyamat során keletkezik, amelynek elsődleges célja nem ezen termék előállítása — csak akkor lehet nem a 3. cikk 1. pontjában említett hulladéknak, hanem mellékterméknek tekinteni, ha az alábbi feltételek teljesülnek:

- a) az anyag vagy a tárgy további felhasználása biztosított;
- b) az anyag vagy a tárgy további, a szokásos ipari gyakorlatról eltérő feldolgozás nélkül, közvetlenül felhasználható;
- c) az anyagot vagy tárgyat valamely előállítási folyamat szerves részeként állítják elő; valamint
- d) a további használat jogszerű, azaz a konkrét használat tekintetében az anyag vagy a tárgy megfelel a termék adott használatára, valamint a környezet- és az egészségvédelemre vonatkozó összes követelménynek, és nincsenek a környezetet és az emberi egészséget általánosan károsító hatásai.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott feltételek alapján intézkedéseket lehet elfogadni azon feltételek meghatározása céljából, amelyeknek teljesülniük kell ahhoz, hogy egy adott anyag vagy tárgy mellékterméknek és ne a 3. cikk 1. pontjában említett hulladéknak minősüljön. Ezen intézkedéseket — melyek az irányelv kiegészítése által annak nem alapvető fontosságú elemei módosítására irányulnak — a 39. cikk (2) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

6. cikk

A hulladékstátusz megszűnése

(1) Egy adott hulladék megszűnik a 3. cikk 1. pontja értelmében hulladék lenni, amennyiben hasznosítási műveleten, beleértve az újrafeldolgozást, esett át, és megfelel az alábbi feltételekkel összhangban kidolgozandó konkrét kritériumoknak:

- a) az anyagot vagy tárgyat általánosan használják, adott rendeltetéssel;
- b) az anyagnak vagy tárgynak van piaca, vagy van rá kereslet;
- c) az anyag vagy tárgy megfelel az adott rendeltetések műszaki követelményeinek és a termékekre vonatkozó hatályos jogszabályoknak és előírásoknak; és

d) az anyag vagy tárgy felhasználása nem idéz elő általános káros környezeti vagy egészségügyi hatásokat.

A kritériumok szükség esetén a szennyező anyagok határértékeit is tartalmazzák, és figyelembe veszik az anyag vagy a tárgy lehetséges káros környezeti hatásait.

(2) Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló intézkedéseket — amelyek az (1) bekezdésben meghatározott kritériumok elfogadására, és azon hulladékfajta meghatározására vonatkoznak, amelyre az ilyen kritériumok alkalmazandók — a 39. cikk (2) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni. A hulladékstátusz megszűnése tekintetében konkrét kritériumok kidolgozását kell megfontolni, legalábbis az adalékanyagok, a papír, az üveg, a fém, a gumiabroncsok és a textilanyagok vonatkozásában.

(3) Az a hulladék, amely az (1) és (2) bekezdéssel összhangban megszűnik hulladéknak lenni, a 94/62/EK, a 2000/53/EK, a 2002/96/EK és a 2006/66/EK irányelvekben, valamint az egyéb vonatkozó közösségi jogszabályokban meghatározott hasznosítási és újrafeldolgozási célok alkalmazásában is megszűnik hulladéknak lenni, amikor az ezen jogszabályok újrafeldolgozásra vagy hasznosításra vonatkozó követelményei teljesülnek.

(4) Ha közösségi szinten nem határoztak meg kritériumokat az (1) és (2) bekezdésben foglalt eljárás szerint, a tagállamok eseti alapon határozhatnak arról, hogy egy konkrét hulladék megszűnt-e hulladéknak lenni az alkalmazandó esetjog figyelembevételével. Az ilyen határozatokról értesítik a Bizottságot a műszaki szabványok és szabályok terén történő információszolgáltatási eljárás megállapításáról szóló, 1998. június 22-i 98/34/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel⁽¹⁾ összhangban, ha ezt az az irányelv megköveteli.

7. cikk

Hulladékjegyzék

(1) Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányuló azon intézkedéseket, amelyek a 2000/532/EK határozatban meghatározott hulladékjegyzék naprakésszé tételével kapcsolatosak, a 39. cikk (2) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni. A hulladékjegyzék tartalmazza a veszélyes hulladékokat, figyelembe veszi a hulladék eredetét és összetételét, valamint ha az szükséges, a veszélyes anyagok koncentrációjának határértékeit. A hulladékjegyzék kötelező az olyan hulladék meghatározása tekintetében, amely veszélyes hulladéknak tekintendő. Egy anyag vagy tárgy jegyzékbe történő felvétele nem jelenti azt, hogy az minden körülmények között hulladék. Egy anyag vagy tárgy csak akkor tekintendő hulladéknak, ha megfelel a 3. cikk 1. pontjában foglalt fogalom meghatározásnak.

⁽¹⁾ HL L 204., 1998.7.21., 37. o.

(2) Egy tagállam akkor is veszélyes hulladéknak tekinthet egy hulladékot, ha az nem szerepel a hulladékjegyzékben, de rendelkezik a III. mellékletben felsorolt tulajdonságok egyikével vagy azok közül többel. A tagállam minden ilyen esetről haladéktalanul értesíti a Bizottságot. Az ilyen esetet felveszi a 37. cikk (1) bekezdésében meghatározott jelentésbe, és a Bizottság rendelkezésére bocsát minden vonatkozó információt. A kapott értesítések alapján a jegyzéket felülvizsgálják annak érdekében, hogy döntsenek annak kiigazításáról.

(3) Amennyiben egy tagállam bizonyítékokkal alá tudja támasztani, hogy egy adott, a jegyzékben veszélyes hulladékként szereplő hulladék nem rendelkezik a III. mellékletben felsorolt tulajdonságok egyikével sem, a szóban forgó hulladékot nem veszélyes hulladéknak tekintheti. A tagállam az ilyen esetekről haladéktalanul értesíti a Bizottságot, és a Bizottság rendelkezésére bocsát minden szükséges bizonyítékot. A kapott értesítések alapján a jegyzéket felülvizsgálják annak érdekében, hogy döntsenek annak kiigazításáról.

(4) A veszélyes hulladék nem veszélyes hulladékká történő átsorolása nem érhető el olyan módon, hogy a hulladékot hígítják vagy összekeverik abból a célból, hogy a veszélyes anyagok eredeti koncentrációját a hulladékot veszélyesként meghatározó küszöbértékek szintje alá csökkentsék.

(5) Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányuló azon intézkedéseket, amelyek a jegyzék (2) és (3) bekezdés értelmében történő kiigazításáról szóló döntés meghozatala érdekében történő felülvizsgálatára vonatkoznak, a 39. cikk (2) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(6) A tagállamok a hulladékot az (1) bekezdésben említett hulladékjegyzékkel összhangban tekinthetik nem veszélyes hulladéknak.

(7) A Bizottság biztosítja, hogy a hulladékjegyzék és annak bármely felülvizsgálata szükség szerint átlátható, érthető és hozzáférhető legyen a felhasználók, de különösen a kis- és középvállalkozások (KKV-k) számára.

II. FEJEZET

ÁLTALÁNOS KÖVETELMÉNYEK

8. cikk

Kiterjesztett gyártói felelősség

(1) Az újrahasználatnak, valamint a megelőzésnek, az újrafeldolgozásnak és a hulladék egyéb hasznosításának megerősítése érdekében a tagállamok jogalkotási vagy nem jogalkotási intézkedéseket hozhatnak, ezáltal biztosítva, hogy a termékek fejlesztésével, előállításával, feldolgozásával, kezelésével, eladásával vagy behozatalával hivatásszerűen foglalkozó természetes vagy jogi személy (a termék gyártója) kiterjesztett gyártói felelősséggel rendelkezzen.

Az ilyen intézkedések többek között a visszavitt termékek és a termékek használata után visszamaradó hulladék átvételét, a további hulladékgazdálkodást, továbbá az e tevékenységekért vállalt pénzügyi felelősséget foglalhatják magukban. Ezen intézkedések közé tartozhat a nyilvánosan hozzáférhető információ közzétételére irányuló kötelezettség előírása is arra vonatkozóan, hogy a termék milyen mértékben újrahasználatos és újrafeldolgozható.

(2) A tagállamok megfelelő intézkedéseket hozhatnak a környezeti hatás, valamint a gyártás és a későbbi használat során a hulladékeletkezés csökkentését célzó terméktervezés ösztönzésére, és annak biztosítása érdekében, hogy a hulladékká vált termékek hasznosítása és ártalmatlanítása a 4. és a 13. cikkel összhangban történjen.

Az ilyen intézkedések többek között ösztönözhetik a többször használható, műszaki szempontból tartós, valamint hulladékká válás után megfelelően és biztonságosan hasznosítható és környezetbarát módon ártalmatlanítható termékek fejlesztését, gyártását és értékesítését.

(3) A kiterjesztett gyártói felelősség alkalmazása során a tagállamok figyelembe veszik a műszaki megvalósíthatóság, a gazdasági életképesség és az általános környezeti, emberi egészségi és társadalmi hatásokat, tiszteletben tartva azt, hogy biztosítani kell a belső piac megfelelő működését.

(4) A kiterjesztett gyártói felelősséget a 15. cikk (1) bekezdésében előírt hulladékgazdálkodással kapcsolatos felelősség és a hatályos, hulladékáramra és anyagokra vonatkozó egyedi jogszabályok sérelme nélkül alkalmazzák.

9. cikk

Hulladékmegelőzés

Az érintett felekkel folytatott konzultációt követően a Bizottság a következő alábbiakat magában foglaló jelentéseket nyújtja be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak azoknak az intézkedéseknek a kíséretében, amelyek a megelőzési tevékenységeket és a 29. cikkben foglalt hulladékmegelőző programok végrehajtását hivatottak segíteni:

a) 2011 végéig a hulladéktermelés alakulásáról és a hulladékeletkezés megelőzéséről szóló időközi jelentés, beleértve egy mind a hulladék keletkezésére, mind pedig a hulladékban a veszélyes anyagok jelenlétére vonatkozó öko-terméktervezési politika kialakítását, tekintettel a tartós, újrahasználatos és újrafeldolgozható termékekre összpontosító technológiák támogatására;

- b) 2011 végéig európai szintű, további támogatási intézkedésekre vonatkozó cselekvési terv kidolgozása, amely különösen a jelenlegi fogyasztási szokások megváltoztatására törekszik;
- c) 2014 végéig a hulladék keletkezésének megelőzésére és a gazdasági növekedés és a hulladékkeletkezés által okozott környezeti hatások közötti összefüggés megszüntetésére vonatkozó 2020-as célok meghatározása, amelyek az elérhető legjobb gyakorlatokra épülnek, és amelyek szükség esetén tartalmazzák a 29. cikk (4) bekezdésében említett mutatókat.

10. cikk

Hasznosítás

- (1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a hulladék hasznosítási műveleteken menjen keresztül, a 4. és 13. cikknek megfelelően.
- (2) Amennyiben az (1) bekezdés teljesítése és a hasznosítás előmozdítása vagy javítása érdekében szükséges, a hulladékot elkülönítve kell gyűjteni, amennyire az műszakilag, környezeti és gazdaságilag kivitelezhető, és azt nem szabad összekeverni más hulladékkal vagy eltérő tulajdonságokkal rendelkező más anyagokkal.

11. cikk

Újrahasználat és újrafeldolgozás

- (1) A tagállamok meghozzák a megfelelő intézkedéseket a termékek újrahasználatának és az újrahasználatra való előkészítési tevékenységeknek a támogatására, különösen az újrahasználati és javító hálózatok kiépítésének és támogatásának ösztönzése, valamint gazdasági eszközök, beszerzési kritériumok, számszerűsített célok, illetve egyéb intézkedések használatára.

A tagállamok intézkedéseket hoznak a magas színvonalú újrafeldolgozás támogatására, és e célból, ahol ez technikailag, környezetvédelmileg és gazdaságilag megoldható és az érintett újrahasznosítási ágazatok szükséges minőségi előírásainak megfelel, elkülönített gyűjtést hoznak létre.

A 10. cikk (2) bekezdésére figyelemmel 2015-ig elkülönített hulladékgyűjtési rendszert kell felállítani legalább a következők esetében: papír, fém, műanyag és üveg.

- (2) Az ezen irányelv célkitűzéseinek való megfelelés, valamint a magas forráshatékonysági szinttel működő, európai újrafeldolgozó társadalom irányába való elmozdulás érdekében a tagállamok megteszik a következő célok eléréséhez szükséges intézkedéseket:

- a) 2020-ig legalább a háztartásokból származó papír-, fém-, műanyag- és üveghulladék, illetve lehetőség szerint egyéb

forrásokból a háztartásokból származó fenti hulladékokhoz hasonló hulladék estében az újrahasználatra való előkészítést és az újrafeldolgozást tömegében átlagosan minimum 50 %-ra kell növelni.

- b) 2020-ig a nem veszélyes építési és bontási hulladékok újrahasználatra történő előkészítését, újrafeldolgozását és az egyéb, anyagában történő hasznosítását, ideértve a feltöltési műveleteknél más anyagok helyettesítésére történő használatot, de nem beleértve a természetesen előforduló, a hulladékjegyzék 17 05 04-es kategóriájában meghatározott hulladékokat, tömegében minimum 70 %-ra kell növelni.

(3) A Bizottság, figyelembe véve a hulladékstatisztikákról szóló, 2002. november 25-i 2150/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet⁽¹⁾, összeállítja az ezen cikk (2) bekezdésében meghatározott céloknak való megfelelés ellenőrzésére szolgáló alkalmazási és számítási módszerek részletes szabályait. Ezek átmeneti időszakot tartalmazhatnak azon tagállamok számára, amelyek 2008-ban a (2) bekezdésben említett bármelyik hulladékkategória kevesebb mint 5 %-ában végeztek újrafeldolgozást. Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló fenti intézkedéseket az ezen irányelv 39. cikkének (2) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban állapítják meg.

(4) Legkésőbb 2014. december 31-ig a Bizottság megvizsgálja a (2) bekezdésben említett intézkedéseket és célokat abból a célból, hogy amennyiben szükséges, megerősítse a célokat, vagy már hulladékokkal kapcsolatban új célokat állapítson meg. A Bizottság adott esetben javaslattal ellátott jelentése továbbításra kerül az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. Ebben a jelentésben a Bizottságnak figyelemmel kell lennie a kitűzött célok környezetvédelmi, gazdasági és szociális hatásaira is.

(5) A tagállamok, összhangban a 37. cikkel háromévente jelentést készítenek a Bizottság számára céljaik teljesítésére vonatkozóan. Amennyiben nem sikerült elérni a kitűzött célokat, a jelentésnek tartalmaznia kell ennek okait, valamint a tagállam által e célok elérése érdekében megtenni szándékozott intézkedéseket is.

12. cikk

Ártalmatlanítás

A tagállamok biztosítják, hogy ha a 10. cikk (1) bekezdésével összhangban nem kerül sor hasznosításra, a hulladékot biztonságos, az emberi egészség és a környezet védelméről szóló 13. cikk rendelkezéseinek megfelelő ártalmatlanítási műveleteknek vetik alá.

⁽¹⁾ HL L 332., 2002.12.9., 1. o.

13. cikk

Az emberi egészség és a környezet védelme

A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a hulladékgazdálkodás az emberi egészség veszélyeztetése, a környezet károsítása nélkül történjen, és különösen:

- a) ne jelentsen kockázatot a vízre, a levegőre, a talajra, a növény- vagy állatvilágra;
- b) ne okozzon kellemetlen zajt vagy szagot; és
- c) ne befolyásolja hátrányosan a tájat vagy a különleges értéklődésre számot tartó helyeket.

14. cikk

Költségek

- (1) A szennyező fizet elvvel összhangban a hulladékgazdálkodás költségeit az eredeti hulladéktermelőnek, vagy a jelenlegi vagy a korábbi hulladékbirtokosoknak kell viselniük.
- (2) A tagállamok határozhatnak úgy, hogy a hulladékgazdálkodás költségeit részben vagy egészben a hulladékot előidéző termék gyártójának kelljen viselnie, és hogy e termékforgalmazói osztozhatnak ezekben a költségekben.

III. FEJEZET

HULLADÉKGAZDÁLKODÁS

15. cikk

A hulladékgazdálkodással kapcsolatos felelősség

- (1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az eredeti hulladéktermelő vagy más birtokos saját maga végezze el a birtokában lévő hulladék kezelését, vagy egy közvetítő vagy vállalkozás által kezelt hulladék-kezelési műveleteket végző létesítménnyel végeztesse el a hulladék kezelését, vagy pedig egy magán vagy közszolgáltató hulladékgyűjtővel bonyolítsa le azt a 4. és a 13. cikkekkal összhangban.
- (2) Amikor a hulladékot előzetes kezelés céljából az eredeti termelőtől vagy birtokostól az (1) bekezdésben említett természetes vagy jogi személyhez szállítják, a teljes hasznosítási és ártalmatlanítási művelet elvégzésének felelőssége alól főszabály szerint az előbbiek nem mentesülnek.

Az 1013/2006/EK rendelet sérelme nélkül, a tagállamok meghatározhatják a felelősség feltételeit és határozhatnak arról, hogy mely esetekben marad a gyártónál a felelősség a teljes kezelési folyamatért, és mikor osztható meg a gyártó és a birtokos

felelőssége a kezelési folyamatban részt vevő szereplők között, vagy hárul át egyikükre a másikukra.

(3) A tagállamok a 8. cikkel összhangban határozhatnak úgy, hogy a hulladékgazdálkodás lebonyolításának felelősségét részben vagy egészben a hulladékot előidéző termék gyártójának kelljen viselnie, és hogy e termék forgalmazói is osztozhatnak e felelősségen.

(4) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak szavatolása érdekében, hogy a területükön működő olyan létesítmények vagy vállalkozások, amelyek a hulladékgyűjtést és -szállítást hivatásszerűen végzik, az összegyűjtött és elszállított hulladékot a 13. cikk rendelkezéseinek tiszteletben tartása mellett a megfelelő kezelő létesítményekbe továbbítsák.

16. cikk

Az önellátás és a közelség elve

(1) A tagállamok, amennyiben szükséges vagy tanácsos, a többi tagállammal együttműködésben meghozzák a szükséges intézkedéseket a hulladékártalmatlanító létesítmények és a háztartásokból összegyűjtött vegyes települési hulladékokat – ideértve az egyéb termelőktől származó ilyen hulladékokat is – hasznosító létesítmények integrált és megfelelő hálózatának létrehozása érdekében, figyelembe véve az elérhető legjobb technikákat.

Az 1013/2006/EK rendeletől eltérve, a tagállamok hálózatuk védelme érdekében korlátozhatják a hasznosításra szolgáló létesítménynek minősülő hulladékégetőkbe irányuló bejövő hulladékszállítványokat, ha megállapítást nyer, hogy e szállítványok eredményeként belföldi hulladékot kellene ártalmatlanítani, vagy a hulladékot olyan módon kellene kezelni, amely nem felel meg a hulladékgazdálkodási terveiknek. A tagállamok az ilyen döntésükről tájékoztatják a Bizottságot. A tagállamok az 1013/2006/EK rendeletben foglaltak szerint környezetvédelmi okokból korlátozhatják a kimenő hulladékszállítványokat is.

(2) A hálózatnak képessé kell tennie a Közösség egészét arra, hogy a hulladékártalmatlanítás, valamint az (1) bekezdésben említett hulladék hasznosítása területén önellátóvá váljon, a tagállamokat pedig képessé kell tennie e cél egyénileg történő elérésére, figyelembe véve a földrajzi adottságokat és azt, hogy bizonyos típusú hulladékok számára különleges létesítmények létrehozása szükséges.

(3) A hálózat lehetővé teszi, hogy a hulladék az egyik legközelebbi, a célnak megfelelő létesítményben legyen ártalmatlanítható, illetve az (1) bekezdésben említett hulladék hasznosítható, a leginkább alkalmas módszerek és technológiák segítségével azért, hogy biztosítható legyen a környezet- és az egészségvédelem magas szintje.

(4) A közelség és az önellátás elvei nem jelentik azt, hogy minden egyes tagállamnak a tagállamon belül a végleges hasznosító létesítmények teljes skálájával kell rendelkeznie.

17. cikk

Veszélyes hulladék ellenőrzése

A tagállamok megteszik a megfelelő lépéseket annak érdekében, hogy a veszélyes hulladék termelése, gyűjtése és szállítása, valamint tárolása és kezelése az emberi egészség és környezet védelmének megfelelő körülmények között történjen, a 13. cikk rendelkezéseinek értelmében, ideértve a keletkezéstől a végső elhelyezésig történő követhetőséget és a veszélyes hulladék ellenőrzésével kapcsolatban a 35., illetve 36. cikk követelményeinek való megfelelés érdekében tett intézkedéseket.

18. cikk

A veszélyes hulladékok keverésére vonatkozó tilalom

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a veszélyes hulladékok ne keveredjenek sem más kategóriájú veszélyes hulladékokkal, sem pedig más hulladékokkal vagy anyagokkal. A keverés magában foglalja a veszélyes anyagok hígítását is.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve a tagállamok engedélyezhetik a keverést, feltéve, hogy

- a) a keverési műveletet olyan létesítmény vagy vállalkozás végzi, amely a 23. cikkel összhangban engedéllyel rendelkezik;
- b) megfelelnek a 13. cikk rendelkezéseinek, és nem növekedik a hulladékgazdálkodásnak a környezetre és az emberi egészségre gyakorolt káros hatása; és
- c) a keverési művelet összhangban van az elérhető legjobb technikákkal.

(3) A műszaki és gazdasági megvalósíthatósági kritériumok függvényében, ha egy veszélyes hulladéknak az (1) bekezdésben meghatározottakkal ellentétes módon történő keverésére került sor, lehetőség és szükség szerint szétválasztást kell végezni a 13. cikknek való megfelelés érdekében.

19. cikk

A veszélyes hulladékok címkézése

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a veszélyes hulladék a gyűjtés, a szállítás és az átmeneti tárolás során a hatályos nemzetközi és közösségi előírásoknak megfelelően legyen csomagolva és címkézve.

(2) Veszélyes hulladék tagállamon belüli átszállításakor a hulladékot azonosító nyomtatvány kíséri, amely elektronikus formában is lehet, és amely tartalmazza az 1013/2006/EK rendelet IB. mellékletében előírt, megfelelő adatokat.

20. cikk

A háztartásokban keletkező veszélyes hulladék

A 17., a 18., a 19. és a 35. cikk nem alkalmazandó a háztartásokban keletkező vegyes hulladéokra.

A 19. és a 35. cikk nem alkalmazandó a háztartásokban keletkező veszélyes hulladék elkülönített frakcióira, amíg olyan létesítmény vagy vállalkozás gyűjtésre, ártalmatlanításra vagy hasznosításra át nem veszi azokat, amely rendelkezik engedéllyel vagy amelyet nyilvántartásba vettek a 23. vagy a 26. cikkel összhangban.

21. cikk

Hulladékolajok

(1) A veszélyeshulladék-gazdálkodással kapcsolatban a 18. és a 19. cikkben meghatározott kötelezettségek sérelme nélkül a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy:

- a) a hulladékolajokat elkülönítve gyűjtsék, ha ez műszakilag megvalósítható;
- b) a hulladékolajokat a 4. és a 13. cikkel összhangban kezeljék;
- c) ha műszakilag és gazdaságilag megvalósítható, a különböző tulajdonságokkal rendelkező hulladékolajokat ne keverjék, és a hulladékolajokat ne keverjék más hulladékokkal vagy anyagokkal, ha az ilyen keverés megakadályozná a kezelésüket.

(2) A hulladékolajok elkülönített gyűjtése és megfelelő kezelése érdekében a tagállamok saját helyzetüknek megfelelően további intézkedéseket, például műszaki követelményeket, gyártói felelősséget, gazdasági eszközöket alkalmazhatnak, vagy önkéntes megállapodásokat létesíthetnek.

(3) Ha a tagállami jogszabályok értelmében a hulladékolajokra regenerálási követelmények vonatkoznak, a tagállamok előírhatják, hogy az ilyen hulladékolajokat regenerálni kell, ha ez műszakilag megvalósítható, és ha az 1013/2006/EK rendelet 11. vagy 12. cikke alkalmazandó, korlátozhatják a hulladékolajok területükről történő országhatárokat átlépő szállítását hulladékegítő vagy együttégető létesítményekbe, annak érdekében, hogy elsőbbséget adjanak a hulladékolajok regenerálásának.

22. cikk

Biohulladék

A tagállamok adott esetben és a 4. és a 13. cikkel összhangban intézkedéseket hoznak az alábbiak ösztönzése érdekében:

- a) a biohulladék elkülönített gyűjtése tekintettel a biohulladék komposztálására és lebontására;
- b) a biohulladék oly módon történő kezelése, amely magas szintű környezetvédelemnek felel meg;
- c) a biohulladékból készített, környezetvédelmi szempontból biztonságos anyagok használata.

A Bizottság elvégzi a biohulladék-gazdálkodás elemzését, adott esetben javaslat benyújtása céljából. Az elemzésnek vizsgálnia kell az emberi egészség és a környezet védelmének biztosítása érdekében a biohulladék-gazdálkodásra vonatkozó minimumkövetelmények, a biohulladékból készült komposztra és fermentált anyagra vonatkozó minőségi kritériumok bevezetésének lehetőségét.

IV. FEJEZET

ENGEDÉLYEK ÉS NYILVÁNTARTÁSBA VÉTEL

23. cikk

Engedélyek kiadása

(1) A tagállamok előírják a hulladékkezelést végezni kívánó létesítmények vagy vállalkozások számára az illetékes hatóság által kibocsátandó engedély beszerzését.

Ezek az engedélyek legalább a következőket tartalmazzák:

- a) a kezelhető hulladék típusai és mennyiségei;
- b) minden engedélyezett művelettípushoz az érintett telepre érvényes műszaki és egyéb követelmények;
- c) a meghozandó biztonsági és elővigyázatossági intézkedések;
- d) minden művelettípus esetében a használandó módszer;

e) szükség esetén figyelemmel kíséresi és ellenőrzési műveletek;

f) szükség esetén a bezárásra és az utógondozásra vonatkozó rendelkezések.

(2) Az engedélyek meghatározott időszakra adhatók ki és megújíthatóak.

(3) Ha az illetékes hatóság úgy ítéli meg, hogy az alkalmazni kívánt kezelési módszer környezetvédelmi szempontból elfogadhatatlan, – különösen abban az esetben, ha a módszer nem áll összhangban a 13. cikkel – akkor meg kell tagadnia az engedély kibocsátását.

(4) Bármilyen energetikai hasznosítással járó hulladékégetésre vagy hulladék-együttégetésre vonatkozó engedély feltétele, hogy az energetikai hasznosításnak nagyfokú energiahatékonyság mellett kell megvalósulnia.

(5) Az e cikkben foglalt követelmények betartására is figyelemmel, bármely, a nemzeti vagy közösségi jogszabályok szerint megadott engedélyt lehetséges úgy kombinálni az (1) bekezdésben megkövetelt engedéllyel, hogy az egyetlen engedélyt képezzen, amennyiben az ilyen formátum révén elkerülhető az információ, illetve az üzemeltető vagy az illetékes hatóság munkájának felesleges ismétlése.

24. cikk

Az engedélyezési követelmények alóli mentességek

A tagállamok a 23. cikk (1) bekezdésében foglaltak alól mentességet adhatnak a létesítményeknek vagy a vállalkozásoknak az alábbi műveletek elvégzésére:

- a) a saját nem veszélyes hulladékuk termelés helyén való ártalmatlanítása; vagy
- b) a hulladék hasznosítása.

25. cikk

A mentességek feltételei

(1) Ha egy tagállam a 24. cikk rendelkezései értelmében mentességet kíván engedélyezni, meg kell határoznia minden egyes tevékenység típusával kapcsolatban a mentesség hatálya alá tartozó hulladék típusait és mennyiségeit meghatározó általános szabályokat és az alkalmazandó kezelési módszert.

E szabályokat annak biztosítása érdekében kell kidolgozni, hogy a hulladékkezelés a 13. cikkel összhangban valósuljon meg. A 24. cikk a) pontjában említett ártalmatlanítási műveletek esetében e szabályoknak figyelembe kell venniük a legjobb rendelkezésre álló technikákat.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott általános szabályokon kívül a tagállamok meghatározzák a veszélyes hulladékra vonatkozó mentességgel kapcsolatos speciális feltételeket, beleértve a tevékenység típusát, valamint a hasznosítás különböző formáinak végzéséhez kapcsolódó bármilyen más szükséges követelményt és adott esetben a hulladék veszélyes összetevőinek koncentrációjára vonatkozó határértékeket valamint a kibocsátási határértékeket.

(3) A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot az (1) és (2) bekezdés értelmében meghatározott általános szabályokról.

26. cikk

Nyilvántartásba vétel

Amennyiben a következők nem tartoznak az engedélyezési kötelezettség hatálya alá, a tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóság nyilvántartást vezessen az alábbiakról:

- a) olyan létesítmények vagy vállalkozások, amelyek a hulladékgyűjtést vagy -szállítást hivatásszerűen végzik;
- b) kereskedők vagy közvetítők; és
- c) olyan létesítmények vagy vállalkozások, amelyekre a 24. cikk értelmében vonatkoznak az engedélyezési követelmény alóli mentességek.

Az adminisztrációs teher minimálisra csökkentése érdekében, lehetőség szerint az illetékes hatóságok kezelésében lévő nyilvántartásokat kell felhasználni az e nyilvántartásba vételi folyamathoz szükséges vonatkozó információk beszerzéséhez.

27. cikk

Minimumszabványok

(1) Műszaki minimumszabványokat lehet elfogadni olyan kezelési tevékenységek vonatkozásában, amelyekhez a 23. cikk szerint engedély szükséges, ha bizonyítást nyer, hogy az ilyen minimumszabványok az emberi egészség és a környezet védelme tekintetében előnyöket eredményeznének. Ezeket az intézkedéseket, amelyek az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányulnak, a 39. cikk (2) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottság eljárással összhangban kell elfogadni.

(2) Az ilyen minimumszabványok csak azon hulladékkezelési tevékenységeket szabályozzák, amelyeket a 96/61/EK irányelv nem szabályoz vagy azok nem megfelelőek az irányelv általi szabályozás szempontjából.

(3) Az említett minimumszabványoknak:

- a) a hulladékkezelési tevékenység főbb környezetvédelmi hatásaira kell irányulniuk;
- b) biztosítaniuk kell, hogy a hulladékkezelés a 13. cikkel összhangban történjen;
- c) figyelembe kell venniük az elérhető legjobb technikákat; és
- d) adott esetben a kezelés és az eljárás minőségi követelményeire vonatkozó elemeket kell tartalmazniuk.

(4) Minimumszabványokat kell elfogadni az olyan tevékenységek vonatkozásában, amelyekhez a 26. cikk a) és b) pontja szerint nyilvántartásba vétel szükséges, amennyiben bizonyítást nyer, hogy az említett minimumszabványok – beleértve a begyűjtők, szállítók, kereskedők, közvetítők műszaki minősítése tekintetében fontos elemeket – az emberi egészség és a környezet védelme vagy a belső piac megzavarásának elkerülése tekintetében előnyöket eredményeznének.

Ezen intézkedéseket – amelyek az irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányulnak – a 39. cikk (3) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottság eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

V. FEJEZET

TERVEK ÉS PROGRAMOK

28. cikk

Hulladékgazdálkodási tervek

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságaik az 1., 4., 13. és 16. cikknek megfelelően egy vagy több hulladékgazdálkodási tervet készítsenek.

Az említett tervnek önmagában vagy több tervnek együttesen az érintett tagállam földrajzi értelemben vett teljes területét le kell fedniük.

(2) A hulladékgazdálkodási tervek keretében elemzést kell készíteni az érintett földrajzi egység aktuális hulladékgazdálkodási helyzetéről, valamint meg kell határozni a környezetbarát újrahasználatra való előkészítést, az újrafeldolgozást, a hasznosítást és a hulladék ártalmatlanításának javítása érdekében meghozandó intézkedéseket, és értékelést kell készíteni arról, hogy a terv miként fogja támogatni ezen irányelv célkitűzéseinek és rendelkezéseinek megvalósítását.

(3) A hulladékgazdálkodási tervek – adott esetben, valamint a földrajzi szint és a terv hatálya alá tartozó terület lefedettségének figyelembevételével – legalább az alábbiakat tartalmazzák:

- a) a területen keletkezett hulladék típusa, mennyisége és forrása, az ország területéről vagy oda várhatóan szállításra kerülő hulladék és a jövőbeni hulladékáramok alakulásának értékelése;
- b) a már létező hulladékgyűjtési rendszerek és a főbb ártalmatlanító és hasznosító létesítmények, beleértve a különös közösségi jogszabályok által a hulladékolajokra, a veszélyes hulladékokra vagy hulladékáramokra vonatkozóan előírt különleges rendelkezéseket;
- c) az új gyűjtési rendszerekkel, a meglévő hulladékkezelési létesítmények bezárásával, a 16. cikkel összhangban a kiegészítő hulladékkezelési infrastruktúrával kapcsolatos igény felmérése és szükség esetén a kapcsolódó beruházások;
- d) a telepek és kapacitások hely kijelöléséhez szükséges elhelyezkedési kritériumok formájában elegendő információ a jövőbeli ártalmatlanító vagy főbb hasznosító létesítményekről;
- e) általános hulladékgazdálkodási politikák, beleértve a tervezett hulladékgazdálkodási technológiákat és módszereket vagy a különleges gazdálkodási problémákat jelentő hulladékokra vonatkozó politikákat.

(4) A hulladékgazdálkodási terv – a földrajzi szint és a terv hatálya alá tartozó terület lefedettségének figyelembevételével – az alábbiakat tartalmazhatja:

- a) a hulladékgazdálkodással kapcsolatos szervezési vonatkozások, beleértve a hulladékgazdálkodást végző köz- és magánszférabeli szereplők közötti feladatmegosztás leírását;
- b) a különböző, hulladékkal kapcsolatos problémák megoldásában a gazdasági és egyéb eszközök alkalmazása hasznosságának és megfelelőségének értékelése, tekintetbe véve, hogy fenn kell tartani a belső piac zökkenőmentes működését;
- c) figyelemfelkeltő kampányok alkalmazása és az általános közvéleményt vagy egy adott fogyasztói csoportot célzó tájékoztatás;

d) a történelmileg szennyezett hulladékártalmatlanító területek és az ezek rehabilitációjára vonatkozó intézkedések.

(5) A hulladékgazdálkodási terveknek meg kell felelniük a 94/62/EK irányelv 14. cikkében a hulladékgazdálkodási tervekkel kapcsolatban meghatározott követelményeknek és az 1999/31/EK irányelv 5. cikkében említett, a hulladéklerakókba kerülő, biológiailag lebontható hulladékmennyiség csökkentésének végrehajtására kidolgozott stratégiának.

29. cikk

Hulladékmegelőzési programok

(1) A tagállamok az 1. és 4. cikknek megfelelően legkésőbb 2013. december 12-ig hulladékmegelőzési programokat hoznak létre.

Ezeket a programokat vagy be kell építeni a 28. cikkben meghatározott hulladékgazdálkodási tervekbe, vagy más környezetvédelmi politikai programokba, vagy adott esetben külön programként kell működniük. Amennyiben az ilyen programot beépítik a hulladékgazdálkodási tervbe vagy más programokba, akkor a hulladékmegelőző intézkedéseket egyértelműen meg kell határozni.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott programok hulladékmegelőzési célkitűzéseket állapítanak meg. A tagállamok ismertetik a megelőzésre irányuló meglévő intézkedéseket, és értékelik a IV. mellékletben foglalt intézkedések példáinak vagy az egyéb megfelelő intézkedéseknek a hasznosságát.

Az ilyen célkitűzések és intézkedések célja a gazdasági növekedés és a hulladékkeletkezés által okozott környezeti hatások közötti összefüggés megszüntetése.

(3) A tagállamok meghatározzák a megfelelő konkrét minőségi és mennyiségi referenciaszinteket az elfogadott hulladékmegelőző intézkedésekhez az intézkedések által elért eredmények nyomon követése és értékelése érdekében, továbbá ugyanazon céllal a (4) bekezdésben szereplőktől eltérő konkrét minőségi és mennyiségi célkitűzéseket vagy mutatókat határozhatnak meg.

(4) A hulladékmegelőzési intézkedések mutatóit a 39. cikk (3) bekezdésében említett szabályozási eljárással összhangban lehet elfogadni.

(5) A Bizottság rendszert hoz létre a hulladékkeletkezés megelőzésére vonatkozó bevált gyakorlatokkal kapcsolatos információk cseréjére és iránymutatásokat dolgoz ki annak érdekében, hogy a tagállamoknak a programok előkészítésében segítséget nyújtson.

30. cikk

A tervek és a programok értékelése és felülvizsgálata

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a hulladékgazdálkodási terveket és a hulladékmegelőzési programokat legalább hatévente értékeljék és adott esetben módosítsák a 9. és a 11. cikk értelmében.

(2) Az európai környezetvédelmi ügynökség éves jelentésében szerepelteti a hulladékmegelőzési programok teljesítésével és végrehajtásával kapcsolatos előrehaladás értékelését.

31. cikk

A nyilvánosság részvétele

A tagállamok biztosítják, hogy a 2003/35/EK irányelvvel – vagy ha releváns, akkor a bizonyos tervek és programok környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról szóló, 2001. június 27-i 2001/42/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel⁽¹⁾ – összhangban az érdekelt feleknek és hatóságoknak, valamint a közvéleménynek lehetősége legyen a hulladékgazdálkodási tervek és a hulladékmegelőzési programok kidolgozásában részt venni, illetve a már elkészült programokhoz hozzáférni. A tagállamok a terveket és a programokat egy nyilvánosan hozzáférhető weboldalon közzéteszik.

32. cikk

Együttműködés

A 28. és 29. cikknek megfelelő hulladékgazdálkodási tervek és hulladékmegelőzési programok kidolgozása során a tagállamok adott esetben együttműködnek más érintett tagállamokkal és a Bizottsággal.

33. cikk

A Bizottságnak benyújtandó információk

(1) A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot a 28. és 29. cikkben említett, már elfogadott hulladékgazdálkodási tervekről és hulladékmegelőzési programokról és a tervek és a programok valamennyi lényegi módosításáról.

(2) A programok és tervek elfogadásáról és lényegi módosításairól szóló értesítés formátumát a 39. cikk (3) bekezdésében említett szabályozási eljárással összhangban kell elfogadni.

VI. FEJEZET

ELLENŐRZÉSEK ÉS NYILVÁNTARTÁSOK

34. cikk

Ellenőrzések

(1) A hulladékkezelési műveleteket végző létesítményeket vagy vállalkozásokat, a hulladékgyűjtést vagy hulladékszállítást hivatásszerűen végző létesítményeket vagy vállalkozásokat, a közvetítőket és a kereskedőket, a veszélyes hulladékot termelő létesítményeket vagy vállalkozásokat az illetékes hatóságok megfelelő időszakos ellenőrzésnek vetik alá.

(2) A gyűjtési és a szállítási műveletekre vonatkozó ellenőrzéseknek ki kell terjedniük a begyűjtött és elszállított hulladék eredetére, tulajdonságaira, mennyiségére és rendeltetési helyére.

(3) A tagállamok figyelembe vehetik a közösségi környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszer (EMAS) alapján történt nyilvántartásba vételt, különösen az ellenőrzések gyakorisága és intenzitása tekintetében.

35. cikk

Nyilvántartás vezetése

(1) A 23. cikk (1) bekezdésében említett létesítmények vagy vállalkozások, a veszélyes hulladékok termelői és a veszélyes hulladékot foglalkozásszerűen gyűjtő és szállító vagy a veszélyes hulladék kereskedőiként és közvetítőiként eljáró létesítmények és vállalkozások időrendben vezetett nyilvántartással rendelkeznek a hulladék mennyiségéről, tulajdonságairól, eredetéről, és ahol az lényeges, rendeltetési helyéről, gyűjtési gyakoriságáról, szállítási módjáról és kezelési módszeréről és ezeket az információkat kérésre az illetékes hatóságok rendelkezésére bocsátják.

(2) A veszélyes hulladékok esetében a nyilvántartást legalább három évig meg kell őrizni, kivéve a veszélyes hulladékot szállító létesítményeket vagy vállalkozásokat, amelyek esetében a nyilvántartást legalább 12 hónapig kell megőrizni.

Az illetékes hatóságoknak vagy a hulladék előző birtokosának kérésére a kezelési műveletek elvégzését igazoló okiratokat be kell mutatni.

(3) A tagállamok előírhatják a nem veszélyes hulladék termelői számára az (1) és a (2) bekezdéseknek való megfelelést.

⁽¹⁾ HL L 197., 2001.7.21., 30. o.

36. cikk

Végrehajtás és szankciók

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy megtiltsák a hulladékok elhagyását vagy illegális lerakását, illetve ellenőrizetlen kezelését.

(2) A tagállamok megállapítják az ezen irányelv rendelkezéseinek megszegése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó rendelkezéseket, és minden intézkedést megtesznek azok végrehajtása érdekében. A szankcióknak hatékonyak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.

VII. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

37. cikk

Jelentéstétel és felülvizsgálat

(1) Minden három évben, a tagállamok ágazati jelentések formájában, elektronikus formában tájékoztatják a Bizottságot ezen irányelv végrehajtásáról. Ez a jelentés a hulladékkezelésére és a hulladékmegelőzési programok végrehajtásában elért eredményekre, illetve adott esetben a 8. cikk által előírt, a bővített gyártói felelősségre vonatkozó információt is tartalmaz.

A jelentést a Bizottság által a környezetre vonatkozó egyes irányelvek végrehajtásáról szóló jelentések egységesítéséről és ésszerűsítéséről szóló, 1991. december 23-i 91/692/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾ 6. cikkében említett eljárásnak megfelelően létrehozott kérdőív vagy vázlat alapján kell elkészíteni. A tagállamok a jelentést az általa felölelt hároméves időszak végétől számított kilenc hónapon belül nyújtják be a Bizottságnak.

(2) A Bizottság a kérdőívet vagy a vázlatot az ágazati jelentés által felölelt időszak kezdete előtt hat hónappal küldi meg a tagállamoknak.

(3) A Bizottság az (1) bekezdéssel összhangban a tagállami ágazati jelentések kézhezvételétől számított kilenc hónapon belül jelentést tesz közzé az irányelv végrehajtásáról.

(4) A 2014. december 12-ig elkészítendő első jelentésben a Bizottság felülvizsgálja az irányelv, ideértve az energiahatékonysági intézkedések végrehajtását és adott esetben felülvizsgálati javaslatot terjeszt elő. A Bizottság értékeli a már létező tagállami hulladékmegelőzési programokat, célkitűzéseket és mutatókat a 30. cikk szerint benyújtott információk alapján, és felülvizsgálja a közösségi szintű programok, így a bizonyos hulladékokra

vonatkozó gyártói felelősségi rendszerek, célkitűzések és mutatók, valamint az újrafeldolgozáshoz, az anyagában történő vagy energetikai hasznosításhoz kapcsolódó intézkedések megállapításának lehetőségét, amelyek hozzájárulhatnak az 1. és 4. cikkben megfogalmazott célkitűzések teljesítéséhez.

38. cikk

A műszaki fejlődéshez való hozzáigazítás és értelmezés

(1) A Bizottság iránymutatásokat dolgozhat ki a hasznosítás és az ártalmatlanítás fogalommeghatározásainak értelmezésére.

A II. melléklet R1 pontjában szereplő, a hulladékégető létesítményekre vonatkozó képlet alkalmazását szükség esetén pontosítani kell. A helyi éghajlati viszonyokat, mint például a hideg erősségét és a fűtési szükségletet is figyelembe lehet venni, amennyiben azok befolyásolják az elektromos áram, fűtés, hűtés vagy feldolgozási gőz formájában felhasználható vagy termelhető energia mennyiségét. A Szerződés 299. cikkének (2) bekezdésének negyedik albekezdésében szereplő legkülső régiókra, valamint az 1985-ös csatlakozási okmány 25. cikkében említett területekre jellemző helyi feltételeket is figyelembe lehet venni. Ezt az intézkedést, amely az irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányul, a 39. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban kell elfogadni.

(2) A mellékletek a műszaki és tudományos fejlődés figyelembevételével módosíthatók. Mivel ezen intézkedések az irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányulnak, azokat a 39. cikk (2) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

39. cikk

A bizottsági eljárás

(1) A Bizottság tevékenységét egy bizottság segíti.

(2) Az e bekezdésre való hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének (1)–(4) bekezdését és 7. cikkét kell alkalmazni, tekintettel annak 8. cikke rendelkezéseire.

(3) Az e bekezdésre való hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni, tekintettel annak 8. cikke rendelkezéseire.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdésében megállapított határidő 3 hónap.

⁽¹⁾ HL L 377., 1991.12.31., 48. o.

40. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb 2010. december 12-ig megfeleljenek.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

41. cikk

Hatályon kívül helyezés és átmeneti rendelkezések

A 75/439/EGK, a 91/689/EGK irányelv, és a 2006/12/EK irányelv 2010. december 12-től hatályát veszti.

Ugyanakkor 2008. december 12-től a következőket kell alkalmazni:

a) a 75/439/EK irányelv 10. cikkének (4) bekezdése helyébe az alábbi szöveg lép:

„(4) A hulladékolaj poliklórozott-bifenil és poliklórozott-terfenil (PCB/PCT) tartalmának megállapítására szolgáló mérési referenciamódszert a Bizottság határozza meg. A fenti, az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására vonatkozó intézkedéseket a hulladékokról szóló, 2006. április 5-i 2006/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) 18. cikkének (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(*) HL L 114., 2006.4.27., 9. o.”;

b) A 91/689/EGK irányelv a következőképpen módosul:

i. Az 1. cikk (4) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Ezen irányelv alkalmazásában »veszélyes hulladék«:

— a Bizottság 2000/532/EK határozata (*) által ezen irányelv I. és II. melléklete alapján felállított listán veszélyes hulladékként osztályozott hulladékok. Ennek a hulladéknak rendelkeznie kell a III. mellékletben felsorolt egy vagy több tulajdonsággal. A jegyzékben figyelembe veszik a hulladék eredetét és összetételét, valamint ha az szükséges, a koncentráció határértékeit. Ezt a jegyzéket rendszeresen felülvizsgálják, és szükség szerint átdolgozzák. A fenti, az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására vonatkozó intézkedéseket a hulladékokról szóló, 2006. április 5-i 2006/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 18. cikkének (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

zékben figyelembe veszik a hulladék eredetét és összetételét, valamint ha az szükséges, a koncentráció határértékeit. Ezt a jegyzéket rendszeresen felülvizsgálják, és szükség szerint átdolgozzák. A fenti, az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására vonatkozó intézkedéseket a hulladékokról szóló, 2006. április 5-i 2006/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 18. cikkének (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

— bármely más hulladék, amely valamely tagállam megítélése szerint rendelkezik a III. mellékletben felsorolt tulajdonságok valamelyikével. Az ilyen esetekről a Bizottságot értesítik, és azokat a jegyzék kiigazítására tekintettel megvizsgálják. A fenti, az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására vonatkozó intézkedéseket a 2006/12/EK irányelv 18. cikkének (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(*) HL L 226., 2000.9.6., 3. o.

(**) HL L 114., 2006.4.27., 9. o.”

ii. A 9. cikk szövegének helyébe a következő szöveg lép:

„9. cikk

Ezen irányelv mellékleteinek a tudományos és technikai fejlődéshez történő igazítása, illetve az 1. cikk (4) bekezdésében említett hulladék jegyzék felülvizsgálata szempontjából szükséges, ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására vonatkozó intézkedéseket a 2006/12/EK irányelv 18. cikkének (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.”;

c) Az 2006/12/EK irányelv a következőképpen módosul:

i. Az 1. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az (1) bekezdés a) pontjának alkalmazására az e rendelet I. mellékletében felsorolt kategóriákba tartozó hulladékok jegyzékét tartalmazó 2000/532/EK bizottsági határozat (*) vonatkozik. Ezt a jegyzéket rendszeresen felülvizsgálják, és szükség szerint átdolgozzák. A fenti, az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására vonatkozó intézkedéseket a 2006/12/EK irányelv 18. cikkének (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(*) HL L 226., 2000.9.6., 3. o.”

ii. A 17. cikk szövegének helyébe a következő szöveg lép:

„17. cikk

Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására vonatkozó intézkedéseket a 2006/12/EK irányelv 18. cikkének (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.”

iii. A 18. cikk (4) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének (1)–(4) bekezdését, valamint 7. cikkét kell alkalmazni, 8. cikkének rendelkezéseire is figyelemmel.”

A hatályon kívül helyezett irányelvekre való hivatkozások erre az irányelvre való hivatkozásnak tekintendők, és az V. mellékletben található megfelelési táblázatnak megfelelően kell azokat értelmezni.

42. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzétételét követő huszadik napon lép hatályba.

43. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2008. november 19-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

H.-G. PÖTTERING

a Tanács részéről

az elnök

J.-P. JOUYET

I. MELLÉKLET

ÁRTALMATLANÍTÁSI MŰVELETEK

- D 1 Lerakás a talaj felszínére vagy a talajba (pl. hulladéklerakó stb.)
- D 2 Talajban történő kezelés (pl. folyadékok vagy iszapok talajban történő biológiai lebontása stb.)
- D 3 Mély-injektálás (pl. szivattyúzható anyagok kutakba, sódómokba vagy természetes üregekbe juttatása stb.)
- D 4 Felszíni feltöltés (pl. folyadékok, iszapok elhelyezése árkokban, mélyedésekben, tározó vagy ülepítő tavakban stb.)
- D 5 Lerakás műszaki védelemmel (pl. elhelyezés fedett, szigetelt, a környezettől és egymástól is elkülönített cellákban stb.)
- D 6 Bevezetés víztestbe, kivéve a tengereket / óceánokat
- D 7 Bevezetés tengerekbe vagy óceánba, beleértve a tengerfenéken történő elhelyezést is
- D 8 E mellékletben máshol nem meghatározott biológiai kezelés, amelynek eredményeként létrejövő vegyületeket, keverékeket a D 1 – D 12 műveletek valamelyikével kezelnek
- D 9 E mellékletben máshol nem meghatározott fizikai-kémiai kezelés, amelynek eredményeként létrejövő vegyületeket, keverékeket a D 1 – D 12 műveletek valamelyikével kezelnek (pl. elpárologtatás, szárítás, kiégetés stb.)
- D 10 Hulladékégetés szárazföldön
- D 11 Hulladékégetés tengeren (*)
- D 12 Tartós tárolás (pl. tartályokban történő elhelyezés bányákban stb.)
- D 13 Keverés vagy elegyítés a D 1 – D 12 műveletek valamelyike elvégzésének előkészítése érdekében (**)
- D 14 Átcsomagolás a D 1 – D 13 műveletek valamelyike elvégzésének előkészítése érdekében
- D 15 Tárolás a D 1 – D 14 műveletek valamelyikének elvégzéséig (a képződés helyén a gyűjtésig történő átmeneti tárolás kivételével) (***)

(*) Ezt a műveletet európai uniós jogszabályok és nemzetközi megállapodások tiltják.

(**) Megfelelő D-kód hiányában ez magában foglalhatja az ártalmatlanítást megelőző előzetes műveleteket, beleértve az olyan előkezelést is, mint például a válogatás, az aprítás, a tömörítés, a pelletek készítése, a szárítás, a zúzás, a kondicionálás vagy az elkülönítés, amit a D 1 – D 12 műveleteket megelőzően végeznek el.

(***) Az átmeneti tárolás a 3. cikk 10. pontja szerinti előzetes tárolást jelenti.

II. MELLÉKLET

HASZNOSÍTÁSI MŰVELETEK

- R 1 Elsősorban fűtőanyagként történő felhasználás vagy más módon energia előállítása (*)
- R 2 Oldószerek visszanyerése/regenerálása
- R 3 Oldószerként nem használatos szerves anyagok újrafeldolgozása/visszanyerése (beleértve a komposztálást és más biológiai átalakítási folyamatokat is) (**)
- R 4 Fémek és fémvegyületek visszanyerése, újrafeldolgozása
- R 5 Egyéb szerves anyagok visszanyerése, újrafeldolgozása (***)
- R 6 Savak és lúgok regenerálása
- R 7 Szennyezéscsökkentésre használt anyagok összetevőinek visszanyerése
- R 8 Katalizátorok összetevőinek visszanyerése
- R 9 Olajok újrafinomítása vagy más célra történő újrahaználata
- R 10 Talajban történő hasznosítás, amely mezőgazdasági vagy ökológiai szempontból előnyös
- R 11 Az R 1–R 10 műveletek valamelyikéből származó hulladék hasznosítása
- R 12 Átalakítás az R 1–R 11 műveletek valamelyikének elvégzése érdekében (****)
- R 13 Tárolás a R 1–R 12 műveletek valamelyikének elvégzése érdekében (a képződés helyén történő átmeneti tárolás és gyűjtés kivételével) (*****)

(*) Ebbe csak akkor tartoznak bele a települési szilárdhulladékot feldolgozó égetőművek, ha energiahatékonyságuk megegyezik vagy meghaladja:

— a 0,60-ot a működő és az alkalmazandó közösségi jogszabályokkal összhangban 2009. január 1-je előtt engedélyezett létesítmények esetében,

— a 0,65-öt a 2008. december 31. után engedélyezett létesítmények esetében,

a következő képlet használatával:

$$\text{Energiahatékonyság} = (E_p - (E_f + E_i)) / (0,97 \times (E_w + E_f))$$

ahol:

E_p : éves hőenergia- vagy elektromosenergia-termelés. Kiszámítása: az energia elektromos áram formájában szorozva 2,6-el és a kereskedelmi használatra előállított hőenergia szorozva 1,1-el (GJ/év)

E_f : a rendszer éves energia inputja a gőz termeléséhez hozzájáruló tüzelőanyagokból (GJ/év)

E_w : a kezelt hulladék energiatartalma éves szinten a hulladék nettófűtőértékével számítva (GJ/év)

E_i : éves bevitt energia az E_w és az E_f kivételével (GJ/év)

0,97 a fenékhamu és a sugárzás miatt bekövetkező energiavesztés-faktor.

A képlet a hulladékégetés esetében elérhető legjobb technikákról szóló referenciadokumentumban található információkon alapul.

(**) Ez magába foglalja az összetevőket vegyi anyagként felhasználó gázosítást és pirolízist.

(***) Ez magába foglalja a talaj hasznosítását eredményező talajtisztítást és a szerves építőanyagok újrafeldolgozását.

(****) Megfelelő R-kód hiányában ez magában foglalhatja a hasznosítást megelőző előzetes műveleteket, beleértve az olyan előkezelést is, mint például a bontás, a válogatás, az aprítás, a tömörítés, a pelletek készítése, a szárítás, a zúzás, a kondicionálás, az átsomagolás, az elkülönítés, az elegyítés, vagy a keverés, amit az R 1–R 11 műveleteket megelőzően végeznek el.

(*****) Az átmeneti tárolás a 3. cikk 10. pontja szerinti előzetes tárolást jelenti.

III. MELLÉKLET

A HULLADÉK VESZÉLYESSÉGÉT EREDMÉNYEZŐ TULAJDONSÁGOK

- H 1 „Robbanásveszélyes”: olyan anyagok és készítmények, amelyek láng hatására robbanhatnak, vagy amelyek érzékenyebbek az ütésre vagy a súrlódásra, mint a dinitrobenzol;
- H 2 „Oxidáló”: olyan anyagok és készítmények, amelyek más anyagokkal, különösen gyúlékony anyagokkal érintkezve erősen hőtermelő (exoterm) reakcióba lépnek.
- H 3-A „Tűzveszélyes”:
- olyan folyékony anyagok és készítmények, amelyeknek lobbanáspontja 21 °C alatt van (beleértve a fokozottan tűzveszélyes anyagokat is), vagy
 - azon anyagok és készítmények, amelyek szobahőmérsékleten levegővel érintkezve felforrósodhatnak, majd öngyulladásra képesek, vagy
 - olyan szilárd anyagok és készítmények, amelyek gyújtóforrással való rövid ideig tartó érintkezést követően könnyen meggyulladnak, és a gyújtóforrás eltávolítását követően is tovább égnek vagy bomlanak, vagy
 - gáz halmazállapotú anyagok és készítmények, amelyek a levegőn normál nyomáson gyúlékonyak, vagy
 - anyagok és készítmények, amelyeknek vízzel vagy nedves levegővel történő érintkezésekor veszélyes mennyiségben keletkeznek tűzveszélyes gázok.
- H 3-B „Kevésbé tűzveszélyes”: olyan folyékony anyagok és készítmények, amelyeknek lobbanáspontja 21 °C vagy annál magasabb, és 55 °C vagy annál alacsonyabb.
- H 4 „Irritáló vagy izgató”: nem maró hatású anyagok és készítmények, amelyek a bőrrel, szemmel vagy a nyálkahártyával való pillanatszerű, hosszan tartó vagy ismételt érintkezésük esetén gyulladást okoznak.
- H 5 „Ártalmas”: olyan anyagok és készítmények, amelyek, belélegzésük, lenyelésük vagy a bőrön át történő felszívódásuk esetén korlátozott egészségkárosodást okozhatnak.
- H 6 „Mérgező”: olyan anyagok és készítmények, (beleértve a rendkívül mérgező hulladékokat is), amelyek belélegezve vagy lenyelve vagy a bőrön keresztül felszívódva súlyos, akut vagy krónikus egészségkárosodást, vagy akár halált is okozhatnak.
- H 7 „Rákkeltő (karcinogén)”: olyan anyagok és készítmények, amelyek belélegezve vagy lenyelve vagy a bőrön keresztül felszívódva rákot okozhatnak, vagy annak előfordulási esélyét növelhetik.
- H 8 „Maró”: olyan anyagok és készítmények, amelyek az élő szövetet érintkezve azt elroncsolhatják.
- H 9 „Fertőző”: olyan életképes mikroorganizmusokat vagy azok toxinjait tartalmazó anyagok és készítmények, amelyek ismert módon vagy megalapozott feltételezések szerint betegséget okoznak az emberben vagy más élő szervezetekben.
- H 10 „Reprodukción (szaporodást) károsító”: olyan anyagok és készítmények, amelyek belélegezve vagy lenyelve vagy a bőrön keresztül felszívódva nem öröklődő fejlődési rendellenességet okozhatnak, vagy azok előfordulási esélyét növelhetik.
- H 11 „Mutagén”: olyan anyagok és készítmények, amelyek belélegezve vagy lenyelve vagy a bőrön keresztül felszívódva örökletes genetikai károsodást okozhatnak, vagy azok előfordulási esélyét növelhetik.
- H 12 Olyan hulladék, amelyek vízzel, levegővel vagy valamely savval érintkezve mérgező vagy erősen mérgező gázokat fejleszt.
- H 13 (*) „Érzékenységet okozó”: olyan anyagok és készítmények, amelyek belélegzés vagy bőrön át történő felszívódásuk esetén hiperérzékenységi reakciót képesek kiváltani úgy, hogy az anyagnak vagy készítménynek való ismételt expozíció esetén jellegzetes káros hatások lépnek fel.
- H 14 „Környezetre veszélyes (ökotoxikus)”: hulladékok, amelyek közvetlenül vagy közvetve veszélyt jelentenek vagy jelenthetnek egy vagy több környezeti elemre.

(*) amennyiben a vizsgálati módszerek rendelkezésre állnak.

H 15 Hulladék, amelyek hajlamos arra, hogy belőle az ártalmatlanítást követően valamely formában — pl. kimosódás — a fent felsorolt tulajdonságok bármelyikével rendelkező anyag keletkezzék.

Megjegyzés

1. A „mérgező” (és „erősen mérgező”), „ártalmas”, „maró”, „irritáló vagy izgató”, „rákkeltő”, „reprodukción (szaporodást) károsító”, „mutagén” és „környezetre veszélyes (ökotoxikus)” veszélyességi tulajdonságoknak a meghatározása a veszélyes anyagok osztályozására, csomagolására és címkézésére vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről szóló, 1967. június 27-i 67/548/EGK tanácsi irányelv ⁽¹⁾ VI. melléklete szerinti kritériumok alapján történt.
2. Adott esetben a tagállamoknak a veszélyes készítmények osztályozására, csomagolására és címkézésére vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseinek közelítéséről szóló, 1999. május 31-i 1999/45/EK irányelv ⁽²⁾ II. és III. mellékletében felsorolt határértéket kell alkalmazni.

Vizsgálati módszerek

A 67/548/EGK irányelv V. mellékletében és más vonatkozó CEN-feljegyzésekben leírt vizsgálati módszereket kell alkalmazni.

⁽¹⁾ HL 196., 1967.8.16., 1. o. A legutóbb a 2006/121/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 396., 2006.12.30., 850. o.) módosított irányelv.

⁽²⁾ HL L 200., 1999.7.30., 1. o. A legutóbb az 1907/2006/EK rendelettel (HL L 396., 2006.12.30., 1. o.) módosított irányelv. Helyesbített változat: HL L 136., 2007.5.29., 3. o.

IV. MELLÉKLET

PÉLDÁK A 29. CIKKBEN EMLÍTETT HULLADÉKMEGELŐZŐ INTÉZKEDÉSEKRE

A hulladékkeletkezéssel kapcsolatos keretfeltételeket érintő intézkedések

1. Tervezési intézkedések vagy az erőforrások hatékony felhasználását előmozdító egyéb gazdasági eszközök használata.
2. A tisztább és kevesebb hulladék keletkezését eredményező termékek és technológiák területén végzett kutatás és fejlesztés előmozdítása, valamint az ilyen témájú kutatás és fejlesztés által elért eredmények terjesztése és használata.
3. A hulladékkeletkezés megelőzéséhez való hozzájárulás céljából a hulladékkeletkezés által a környezetre nehezedő nyomást leíró hatékony és jellemző mutatók kidolgozása minden szinten, a termékek közösségi szintű összehasonlításától a helyi hatóságok tevékenységén át a nemzeti intézkedésekig.

A tervezési, gyártási és forgalmazási szakaszt befolyásoló intézkedések

4. Az öko-tervezés előmozdítása (a környezetvédelmi vonatkozásoknak a terméktervezésbe való módszeres beépítése a termék környezetvédelmi teljesítményének az egész életciklusra kiterjedő javítása érdekében).
5. A hulladékmegelőzési technikákkal kapcsolatos tájékoztatás nyújtása az elérhető legjobb technikák ipari bevezetésének megkönnyítése érdekében.
6. Az illetékes hatóságok számára szervezett képzés a hulladékmegelőzésre vonatkozó követelményeknek az ezen irányelv és a 96/61/EK irányelv értelmében kiadott engedélyekbe való beépítésével kapcsolatban.
7. Intézkedések a 96/61/EK irányelv hatálya alá nem tartozó létesítményekben való hulladékkeletkezés megelőzése érdekében. Adott esetben ezek az intézkedések lehetnek a hulladékmegelőzési vizsgálatok vagy tervek.
8. Figyelemfelkeltő kampányok alkalmazása vagy a vállalkozásoknak nyújtott pénzügyi, döntéshozatali vagy egyéb támogatás. Az ilyen intézkedések nagy valószínűséggel különösen hatékonyak bizonyulnak, ha azokat a megcélzott kis- és középvállalkozásokhoz igazítják, és a már működő vállalkozási hálózatokra támaszkodnak.
9. Az önkéntes megállapodások, a fogyasztói/termelői bizottságok vagy az ágazati tárgyalások igénybevétele annak érdekében, hogy az érintett vállalkozások vagy ipari ágazatok meghatározzák saját hulladékmegelőzési terveiket vagy célkitűzéseiket, illetve javíthassanak a túlzott mértékű hulladék keletkezését eredményező termékeken vagy csomagolásokon.
10. A megbízható környezetgazdálkodási rendszerek előmozdítása, beleértve az EMAS-t és az ISO 14001-et is.

A fogyasztási és használati szakaszt befolyásoló intézkedések

11. Gazdasági eszközök, mint például a környezetet nem terhelő termékek vásárlására való ösztönzés vagy a fogyasztók által kötelezően fizetendő díj bevezetése egy olyan adott árucikkre vagy csomagolási összetevőre, amelyhez egyébként ingyen hozzájuthatnának.
12. Figyelemfelkeltő kampányok alkalmazása és az általános közvéleményt vagy egy adott fogyasztói csoportot célzó tájékoztatás.
13. A megbízható ökcímkézés előmozdítása.
14. Az iparral kötött megállapodások az integrált termékpolitika keretében megvalósított termékbizottságokhoz hasonlóan, vagy a kiskereskedőkkel a hulladékmegelőzéssel kapcsolatos információk és a kisebb környezeti hatású termékek rendelkezésre bocsátásáról kötött megállapodások.
15. A közbeszerzés és a vállalati beszerzés vonatkozásában környezetvédelmi és hulladékmegelőzési kritériumok beépítése az ajánlati felhívásokba és a szerződésekbe a Bizottság által 2004. október 29-én közzétett, a „Környezetbarát közbeszerzésről szóló kézikönyvvel” összhangban.
16. A még felhasználható eldobott termékek vagy azok összetevői újrahaználtatának és/vagy megjavításának előmozdítása, nevezetesen az olyan oktatási, gazdasági, logisztikai vagy egyéb intézkedések alkalmazása révén, mint például a hitelesített javító és újrahaználtati központok és hálózatok támogatása vagy létesítése, különösen a sűrűn lakott régiókban.

V. MELLÉKLET

MEGFELELÉSI TÁBLÁZAT

2006/12/EK irányelv	Ezen irányelv
1. cikk (1) bekezdés a) pont	3. cikk 1. pont
1. cikk (1) bekezdés b) pont	3. cikk 5. pont
1. cikk (1) bekezdés c) pont	3. cikk 6. pont
1. cikk (1) bekezdés d) pont	3. cikk 9. pont
1. cikk (1) bekezdés e) pont	3. cikk 19. pont
1. cikk (1) bekezdés f) pont	3. cikk 15. pont
1. cikk (1) bekezdés g) pont	3. cikk 10. pont
1. cikk (2) bekezdés	7. cikk
2. cikk (1) bekezdés	2. cikk (1) bekezdés
2. cikk (1) bekezdés a) pont	2. cikk (1) bekezdés a) pont
2. cikk (1) bekezdés b) pont	2. cikk (2) bekezdés
2. cikk (1) bekezdés b) pont i. alpont	2. cikk (1) bekezdés d) pont
2. cikk (1) bekezdés b) pont ii. alpont	2. cikk (2) bekezdés d) pont
2. cikk (1) bekezdés b) pont iii. alpont	2. cikk (1) bekezdés f) pont, és (2) bekezdés c) pont
2. cikk (1) bekezdés b) pont iv. alpont	2. cikk (2) bekezdés a) pont
2. cikk (1) bekezdés b) pont v. alpont	2. cikk (1) bekezdés e) pont
2. cikk (2) bekezdés	2. cikk (4) bekezdés
3. cikk (1) bekezdés	4. cikk
4. cikk (1) bekezdés	13. cikk
4. cikk (2) bekezdés	36. cikk (1) bekezdés
5. cikk	16. cikk
6. cikk	—
7. cikk	28. cikk
8. cikk	15. cikk
9. cikk	23. cikk
10. cikk	23. cikk
11. cikk	24. és 25. cikk
12. cikk	26. cikk
13. cikk	34. cikk
14. cikk	35. cikk
15. cikk	14. cikk
16. cikk	37. cikk
17. cikk	38. cikk
18. cikk (1) bekezdés	39. cikk (1) bekezdés

2006/12/EK irányelv	Ezen irányelv
—	39. cikk (2) bekezdés
18. cikk (2) bekezdés	—
18. cikk (3) bekezdés	39. cikk (3) bekezdés
19. cikk	40. cikk
20. cikk	—
21. cikk	42. cikk
22. cikk	43. cikk
I. melléklet	—
IIA. melléklet	I. melléklet
IIB. melléklet	II. melléklet

75/439/EK irányelv	Ezen irányelv
1. cikk (1) bekezdés	3. cikk 18. pont
2. cikk	13. és 21. cikk
3. cikk (1) és (2) bekezdés	—
3. cikk (3) bekezdés	13. cikk
4. cikk	13. cikk
5. cikk (1) bekezdés	—
5. cikk (2) bekezdés	—
5. cikk (3) bekezdés	—
5. cikk (4) bekezdés	26. és 34. cikk
6. cikk	23. cikk
7. cikk a) pont	13. cikk
7. cikk b) pont	—
8. cikk (1) bekezdés	—
8. cikk (2) bekezdés a) pont	—
8. cikk (2) bekezdés b) pont	—
8. cikk (3) bekezdés	—
9. cikk	—
10. cikk (1) bekezdés	18. cikk
10. cikk (2) bekezdés	13. cikk
10. cikk (3) és (4) bekezdés	—
10. cikk (5) bekezdés	19., 21., 25., 34. és 35. cikk
11. cikk	—
12. cikk	35. cikk
13. cikk (1) bekezdés	34. cikk

75/439/EK irányelv	Ezen irányelv
13. cikk (2) bekezdés	—
14. cikk	—
15. cikk	—
16. cikk	—
17. cikk	—
18. cikk	37. cikk
19. cikk	—
20. cikk	—
21. cikk	—
22. cikk	—
I. melléklet	—

91/689/EK irányelv	Ezen irányelv
1. cikk (1) bekezdés	—
1. cikk (2) bekezdés	—
1. cikk (3) bekezdés	—
1. cikk (4) bekezdés	3. cikk (2) és (7) bekezdés
1. cikk (5) bekezdés	20. cikk.
2. cikk (1) bekezdés	23. cikk
2. cikk (2)–(4) bekezdés	18. cikk
3. cikk	24., 25. és 26. cikk
4. cikk (1) bekezdés	34. cikk (1) bekezdés
4. cikk (2) és (3) bekezdés	35. cikk
5. cikk (1) bekezdés	19. cikk (1) bekezdés
5. cikk (2) bekezdés	34. cikk (2) bekezdés
5. cikk (3) bekezdés	19. cikk (2) bekezdés
6. cikk	28. cikk
7. cikk	—
8. cikk	—
9. cikk	—
10. cikk	—
11. cikk	—
12. cikk	—
I. és II. melléklet	—
III. melléklet	III. melléklet